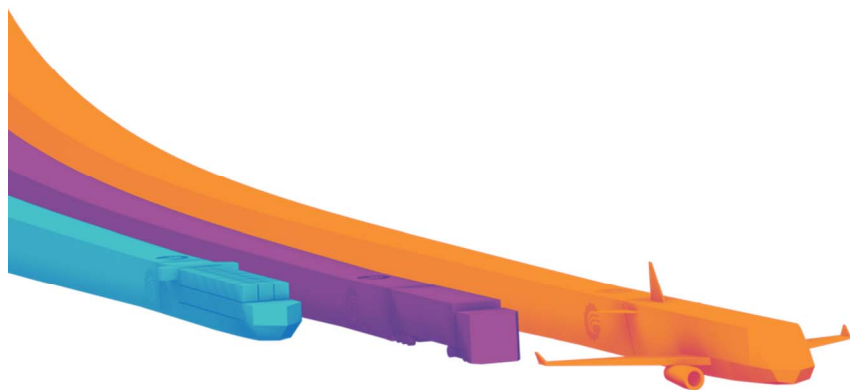

European
Commission

Ghid administrativ privind procesul aferent informațiilor tarifare obligatorii

UCC
SIMPLICITY SERVICE SPEED

A MODERN FRAMEWORK
FOR CUSTOMS AND TRADE

*Impozitare și
uniune vamală*

COMISIA EUROPEANĂ

DIRECȚIA GENERALĂ
IMPOZITARE ȘI UNIUNE VAMALĂ
Vamă
Tariful Vamal

Bruxelles, 21 decembrie 2018

Obiect: Ghid administrativ privind procesul aferent informațiilor tarifare obligatorii

În urma intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013, Ghidul administrativ privind procesul aferent informațiilor tarifare obligatorii a trebuit să fie reexaminat.

A fost înființat un grup de proiect „Vamă 2020”, cu scopul de a sprijini serviciile Comisiei la elaborarea orientărilor interimare, care au intrat în vigoare începând de la 1 mai 2016, concentrându-se asupra principalelor modificări aduse procesului aferent informațiilor tarifare obligatorii (ITO) care rezultă din Codul vamal al Uniunii (CVU).

Activitatea acestui grup de proiect a fost reluată în 2017. Motivele care au stat la baza revizuirii orientărilor interimare au fost două: (i) abordarea modificărilor aduse sistemului ITOE-3 aplicabile de la 1 octombrie 2017 și (ii) satisfacerea nevoilor autorităților vamale ale statelor membre în ceea ce privește clarificarea anumitor dispoziții ale legislației vamale.

Conținutul prezentului document reflectă rezultatul discuțiilor cu statele membre.

Declinarea responsabilității

Trebuie subliniat faptul că prezentul document nu constituie un act obligatoriu din punct de vedere juridic, ci are scop explicativ. Numai Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența de a formula interpretări obligatorii ale dreptului Uniunii. Dispozițiile legislației vamaie prevalează asupra conținutului prezentului document și trebuie întotdeauna consultate. Textele autentice ale instrumentelor juridice ale UE sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Pe lângă prezentul document, este posibil să existe și instrucțiuni naționale sau note explicative.

Cuprins

Cuprins.....	4
1. OBIECTIVELE GHIDULUI	9
2. INTRODUCERE	9
3. ETAPA ANTERIOARĂ DEPUERII CERERII.....	10
4. CEREREA DE ITO	11
4.1. „Solicitant” (caseta 1):.....	12
4.2. „Reprezentant” (caseta 3)	14
4.3. „Descrierea mărfurilor” (caseta 9):	15
4.4. „Alte cereri de ITO și alte ITO deținute” (caseta 12):	15
4.5. „Decizii ITO eliberate altor titulari” (caseta 13):	16
4.6. Armonizarea structurii numărului de înregistrare al cererii și a numărului de referință al deciziei ITO	16
4.7. Structura codului mărfurilor.....	17
4.8. Starea cererii	18
5. CONSULTAREA BAZEI DE DATE ITOE-3	20
5.1. „Vânarea” de ITO	20
5.2. Căutări în baza de date ITOE-3	21
6. ABORDAREA PUNCTELOR DE VEDERE DIFERITE PRIVIND CLASIFICAREA	22
7. EMITEREA UNEI DECIZII ITO	23
7.1. Perioadele de emitere	24
7.2. Rolul laboratoarelor	24
7.3. Redactarea unei decizii ITO	25
7.3.1. Descrierea mărfurilor (caseta 7)	26
7.3.2. Motivarea clasificării mărfurilor (caseta 9).....	28
7.3.3. Confidențialitate	29
7.3.4. Indexarea (adăugarea de cuvinte-cheie) (caseta 11).....	30
7.3.5. Imagini (caseta 12)	30
7.4. Emiterea unei decizii ITO	32
8. DECIZII ITO DIVERGENTE	32
9. NATURA JURIDICĂ A UNEI DECIZII ITO	33
10. ANULAREA DECIZIILOR ITO (EX TUNC)	34
11. DECIZII ITO CARE ÎNCETEAZĂ SĂ FIE VALABILE SAU CARE SUNT REVOCATE (EX NUNC)	34
11.1. Decizii ITO care încetează să fie valabile	35
11.2. Decizii ITO care sunt revocate	35

12.	PERIOADĂ DE UTILIZARE PRELUNGITĂ („PERIOADĂ DE GRAȚIE”)	37
13.	MĂRFURI SUFICIENT DE SIMILARE	39
14.	DREPTUL DE A FI AUDIAT	42
14.1.	Cazuri în care se aplică dreptul de a fi audiat	43
14.2.	Cazuri în care nu se aplică dreptul de a fi audiat	45
15.	ROLUL INSTANȚELOR NAȚIONALE	47
16.	LISTĂ DE VERIFICARE	47
ANEXA 1	PRINCIPALELE MODIFICĂRI ALE PROCESULUI ITO CARE REZULTĂ DIN CODUL VAMAL AL UNIUNII	49
ANEXA 2	CICLUL DE VIAȚĂ AL UNEI CERERI	51
ANEXA 3	IMAGINE DE ANSAMBLU ASUPRA TERMENELOR AFERENTE PROCESULUI ITO	52
ANEXA 4	CAZURI ÎN CARE SE APLICĂ ȘI CAZURI ÎN CARE NU SE APLICĂ DREPTUL DE A FI AUDIAT ÎN LEGĂTURĂ CU INFORMAȚIILE TARIFARE OBLIGATORII	56
ANEXA 5	LISTA CODURILOR DE INVALIDARE ȘI SEMNIFICAȚIA ACESTORA	57
ANEXA 6	FORMULARUL DE CERERE DE ITO	59
ANEXA 7	FORMULARUL DE DECIZIE ITO	61
ANEXA 8	TABEL DE CORESPONDENȚĂ ÎNTRE CVC ȘI CVU ȘI ACTELE DE PUNERE ÎN APLICARE ȘI ACTELE DELEGATE	63

**GLOSAR DE TERMENI ȘI DE ABREVIERI ASOCIATE CU PROCESUL AFERENT INFORMAȚIILOR
TARIFARE OBLIGATORII**

Informații tarifare obligatorii (ITO)	Informația tarifară obligatorie (ITO) este o decizie emisă de autoritățile vamale, care obligă toate autoritățile vamale ale statelor membre și pe titularul deciziei.
„Vânarea” de ITO	„Vânarea” de ITO este termenul utilizat pentru a descrie practica ilegală de a depune mai multe cereri, de obicei la autoritățile vamale ale unor state membre diferite, pentru aceleași mărfuri, de către același solicitant.
CIRCABC	Centrul de resurse de comunicare și informare pentru administrații, întreprinderi și cetățeni este o aplicație utilizată în vederea creării de spații de lucru colaborative online pentru activitățile administrațiilor publice din Uniunea Europeană, în care acestea pot lucra împreună pe internet și pot face schimb de informații și de resurse.
CJUE	Curtea de Justiție a Uniunii Europene interpretează legislația UE pentru a se asigura că aceasta este aplicată în mod uniform în toate statele membre ale UE.
NC	Nomenclatura combinată sau NC este nomenclatura de clasificare a mărfurilor în scopuri vamale la nivelul UE (Regulamentul 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987). Aceasta este bazată pe Sistemul armonizat. Toate mărfurile importate sau exportate trebuie să fie clasificate în conformitate cu NC. Numerele de cod NC au 8 cifre.
Denumirea comercială	Denumirea comercială înseamnă denumirea prin care mărfurile sunt cunoscute din punct de vedere comercial. Denumirea comercială din deciziile ITO constituie o informație confidențială.
Tariful vamal comun (TVC)	TVC este tariful utilizat de cele 28 de state membre ale UE, de aici numele de „Tariful vamal comun”.
Uniune vamală	O uniune vamală se formează atunci când un bloc de țări creează o zonă de liber schimb între ele și aplică un tarif comun în comerțul exterior. UE este o uniune vamală.

AD	Actul delegat [Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015].
DDS	Sistemul de diseminare a datelor (sau DDS) este denumirea dată bazei de date publice în care toate deciziile ITO valabile sunt stocate și pot fi consultate de către public. Informațiile confidențiale din deciziile ITO nu figurează în DDS.
ITOE-3	ITOE-3 este abrevierea utilizată pentru Sistemul de informații tarifare obligatorii europene-3 prin care se depun cereri și sunt emise decizii ITO. A se vedea de asemenea „ITO”, mai sus.
Număr EORI	Numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici (numărul EORI) înseamnă un număr de identificare, unic pe teritoriul vamal al Uniunii, atribuit de o autoritate vamală unui operator economic sau unei alte persoane pentru înregistrarea în scopuri vamale.
UE	Uniunea Europeană, cunoscută anterior sub numele de Comunitatea Europeană, compusă din 28 de state membre.
Note explicative	Atât Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor (SA), cât și Nomenclatura combinată (NC) sunt completate de note explicative, care, deși nu au caracter juridic obligatoriu, sunt considerate ca ajutoare pentru clasificarea mărfurilor în oricare dintre nomenclaturi.
SA	SA este abrevierea utilizată pentru Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor (cunoscut și sub numele de „Sistemul armonizat”). NC se bazează pe nomenclatura SA. Deciziile ITO nu sunt emise pentru coduri SA.
APA	Actul de punere în aplicare [Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015].
JO	<i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</i>
Reg.	Abreviere pentru „regulament”.

TARIC	TARIC, Tariful integrat al Uniunii Europene, este o bază de date multilingvă în care sunt integrate toate măsurile referitoare la tarifele vamale și la legislația UE din domeniul comerțului și al agriculturii. Numerele de cod TARIC au 10 cifre.
Clasificare tarifară	Toate mărfurile importate sau exportate trebuie să fie clasificate în Nomenclatura combinată. Clasificarea tarifară va stabili taxele vamale și orice alte comisioane vamale (de exemplu, taxe antidumping) corespunzătoare mărfurilor. Articolul 56 din CVU prevede că taxele la import și la export se bazează pe Tariful vamal comun.
Număr de cod tarifar	Tuturor mărfurilor, fie importate, fie exportate din UE trebuie să li se atribuie un număr de cod tarifar. Tratatamentul vamal al mărfurilor este determinat de numărul de cod respectiv și comerciantul poate evalua orice taxe sau alte comisioane corespunzătoare mărfurilor. Numerele de cod tarifar sunt atribuite mărfurilor pe baza caracteristicilor lor obiective și sunt stabilite în TVC.
ADT	Actul delegat tranzitoriu [Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015].
CVU	Codul vamal al Uniunii, succesorul Codului Vamal Comunitar (CVC). Acesta a intrat în vigoare la 1 mai 2016 [Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii].

1. OBIECTIVELE GHIDULUI

Deși nu are caracter juridic obligatoriu, Ghidul privind procesul aferent informațiilor tarifare obligatorii servește următoarele obiective:

- oferă autorităților vamale și comercianților o imagine de ansamblu asupra procesului aferent informațiilor tarifare obligatorii (ITO) în cadrul sistemului ITOE-3;
- contribuie la armonizarea practicilor naționale în domeniul informațiilor tarifare obligatorii și
- oferă autorităților vamale îndrumare cu privire la modul de redactare și de emiteră a deciziilor ITO, la modul de prevenire a „vânării” de ITO și la modul de abordare a punctelor de vedere divergente și a căilor de atac.

2. INTRODUCERE

Uniunea Europeană (UE), pe lângă faptul că este o uniune economică, este de asemenea o uniune vamală care garantează egalitatea de tratament a comercianților în relațiile lor cu autoritățile vamale ale statelor membre. În aceste condiții, autoritățile vamale au obligația legală de a aplica legislația vamală într-un mod uniform. În lipsa unei astfel de uniformități, comercianții nu ar fi siguri ce taxe trebuie să plătească, întrucât acestea ar putea diferi de la un stat membru la altul. Acest lucru ar putea conduce la o situație în care mărfurile ar fi importate din țări terțe prin statul membru care aplică cel mai mic nivel al taxei vamale - sau taxă zero -, profitându-se astfel de principiul liberei circulații în interiorul UE. Cu toate acestea, articolul 28¹ din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, referitor la libera circulație a mărfurilor între statele membre, prevede în mod expres adoptarea „unui tarif vamal comun în relațiile cu țări terțe”.

Nomenclatura vamală (și anume, Nomenclatura combinată sau TARIC, după caz), care face parte din Tarifal vamal comun (TVC)², este utilizată și în alte scopuri decât perceperea taxelor vamale. Printre aceste scopuri se numără colectarea de statistici privind comerțul exterior, identificarea produselor care fac obiectul restricțiilor la import și la export, identificarea produselor pentru care se acordă restituiri la export sau subvenții pentru producție, definirea produselor supuse accizelor sau unor cote reduse ale taxei pe valoarea adăugată, precum și definirea regulilor de origine etc.

Prin urmare, este evident că atât clasificarea, cât și interpretarea și aplicarea uniformă a nomenclaturilor vamale joacă un rol esențial în comerțul internațional.

În scopul asigurării securității juridice pentru operatorii economici atunci când calculează prețul tranzacțiilor de import sau de export și în scopul facilitării activității serviciilor vamale, precum și al asigurării unei aplicări mai uniforme a Tarifului vamal comun, a fost introdus Sistemul ITOE-3.

De la introducerea ITO în 1991, s-a înregistrat o creștere constantă a numărului de decizii ITO emise anual, astfel încât la sfârșitul anului 2017 existau peste un sfert de milion de decizii ITO valabile stocate în baza de date ITOE-3. Toate cererile de ITO și deciziile ITO sunt stocate într-o bază de date (denumită în continuare „baza de date ITOE-3”) gestionată de Comisia Europeană.

¹ Versiunea consolidată a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, publicată în JO C 326 din 26.10.2012, p. 47.

² Articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 29).

Toate deciziile ITO valabile pot fi consultate de public pe site-ul web (DDS) al Direcției Generale Impozitare și Uniune Vamală (denumită în continuare „DG TAXUD”), la următoarea adresă: http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/ehti/ehti_home.jsp?Lang=ro.

Pentru o explicație privind baza de date DDS, vă rugăm să consultați Glosarul de termeni și de abrevieri de la începutul ghidului.

Odată cu intrarea în vigoare, la 1 mai 2016, a Codului vamal al Uniunii³ (denumit în continuare „CVU”), a fost necesară reevaluarea orientărilor administrative privind diferitele proceduri și etape referitoare la emiterea de decizii ITO, având în vedere o serie de noi obligații legale impuse de CVU atât autorităților vamale, cât și operatorilor economici. Orientările interimare au fost valabile de la 1 mai 2016 și până la data publicării versiunii prezente a acestui ghid.

Având în vedere modificările aduse legislației și introducerea unor noi norme statutare privind tratarea cererilor de ITO, emiterea de decizii și obligațiile legale ale solicitanților și ale titularilor, la prezentul document sunt atașate o serie de anexe în beneficiul utilizatorilor. Printre acestea se numără o scurtă prezentare generală a principalelor modificări care au survenit de la 1 mai 2016 și o serie de tabele de corespondență între Codul Vamal Comunitar și Codul vamal al Uniunii, pentru a ajuta funcționarii și comercianții să se familiarizeze cu noile dispoziții legale.

Procedurile și etapele implicate în emiterea de decizii ITO pot fi rezumate după cum urmează:

- etapa anterioară depunerii cererii;
- cererea de decizie ITO;
- consultarea bazei de date ITOE-3;
- abordarea punctelor de vedere diferite privind clasificarea;
- emiterea unei decizii ITO;
- abordarea deciziilor ITO divergente;
- anularea unei decizii ITO;
- cazurile în care deciziile ITO încetează să fie valabile sau sunt revocate și
- procedurile privind căile de atac, inclusiv rolul instanțelor naționale.

3. ETAPA ANTERIOARĂ DEPUNERII CERERII

Articolul 14 din CVU obligă autoritățile vamale să furnizeze informații cu privire la aplicarea legislației vamale, inclusiv cu privire la clasificarea mărfurilor. Cu toate acestea, recomandarea în cauză are caracter juridic obligatoriu numai dacă este emisă în cadrul ITO. Caracterul juridic obligatoriu al deciziilor ITO valabile este de așa natură încât toate deciziile ITO valabile sunt obligatorii în toate elementele lor, atât pentru autoritățile vamale, cât și pentru titular.

Atunci când se oferă recomandări informale în afara sistemului ITOE-3, este recomandat să se păstreze o evidență a acestora. De asemenea, este important ca beneficiarul unor astfel de recomandări informale să fie informat cu privire la caracterul neobligatoriu al acestora. Securitatea juridică în ceea ce privește clasificarea tarifară poate fi obținută numai printr-o decizie ITO.

³ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013), Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei (JO L 343, 29.12.2015) și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei (JO L 343, 29.12.2015). De asemenea, prezentul document ține seama de Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei (JO L 69, 15.3.2016), care prevede normele tranzitorii și cerințele în materie de date ce trebuie utilizate pentru cererile de ITO și pentru deciziile ITO până la actualizarea sistemului ITOE-3, în conformitate cu programul de lucru pentru CVU (Decizia de punere în aplicare 2016/578/UE a Comisiei – JO L 99/6, 11.4.2016).

În conformitate cu dispozițiile **articolului 52 din CVU**, autoritățile vamale nu trebuie să perceapă taxe pentru alte activități vamale desfășurate în timpul orelor de lucru oficiale ale autorității vamale.

Autoritățile vamale nu percep taxe pentru emiterea unei decizii ITO; cu toate acestea, în conformitate cu **articolul 52 alineatul (2) litera (b)**, autoritățile vamale pot impune taxe sau pot recupera costurile aferente analizelor sau rapoartelor de experți privind mărfurile, precum și costurile aferente taxelor poștale pentru returnarea mărfurilor unui solicitant.

De asemenea, pot fi impuse taxe în cazul în care solicitantul cere autorităților vamale traducerea documentației în limba statului membru. Traducerile trebuie efectuate numai la cererea solicitantului. În cazul în care solicitantul nu furnizează o traducere sau nu cere autorităților vamale să o efectueze, cererea nu ar trebui acceptată, din motiv de informații insuficiente.

Autoritățile vamale pot accepta orice documente și informații care însoțesc sau care sprijină cererea într-o limbă care este acceptabilă pentru ele sau pot solicita o traducere parțială sau integrală a respectivelor documente sau informații într-o astfel de limbă, în conformitate cu legile, normele și practicile administrative naționale.

4. CEREREA DE ITO

Începând de la 1 octombrie 2017, cererile de decizie ITO trebuie depuse utilizând formatul formularului „Cerere de decizie referitoare la informațiile tarifare obligatorii (ITO)” stabilit în anexa 4 la actul delegat tranzitoriu⁴ (ADT). Formularul de cerere trebuie să fie completat corect, în conformitate cu dispozițiile legale relevante și cu „Informațiile generale privind completarea cererii de informații tarifare obligatorii”⁵, care sunt disponibile pe site-ul internet al DG TAXUD.

Întrucât legislația nu prevede condiții specifice care să permită solicitarea unei decizii ITO de mai multe persoane sau adoptarea acesteia pentru mai multe persoane, această dispoziție nu a fost transpusă în practică în ceea ce privește deciziile ITO. [**Articolul 22 alineatul (1) al doilea paragraf din CVU**]

Cererile de ITO trebuie să se refere la un singur produs. Mărfurile care au caracteristici similare pot fi acceptate ca un singur produs, cu condiția ca orice diferențe să fie irelevante în scopul clasificării tarifare a acestora, de exemplu ghivece de flori din teracotă de diferite dimensiuni. Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat, în cauza C-199/09⁶, cu privire la sensul expresiei „un singur tip de mărfuri” [**articolul 16 alineatul (2) din APA**] (a se vedea secțiunea 13).

Trebuie subliniat faptul că este **responsabilitatea solicitantului să furnizeze toate informațiile necesare pentru clasificarea mărfurilor**.

Formularul de cerere de ITO conține 16 casete (atât obligatorii, cât și opționale) care trebuie completate de solicitant sau de reprezentantul vamal al acestuia, dacă este desemnat. Pe lângă informațiile personale legate de solicitant [numărul EORI, numele și adresa acestuia (caseta 1),

⁴ Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale, și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei (JO L 69, 15.3.2016).

⁵ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/calculation-customs-duties/what-is-common-customs-tariff/binding-tariff-information-bti_en

⁶ Hotărârea Curții din 2 decembrie 2010 în cauza C-199/09, Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests.

locul unde se află sau sunt accesibile principalele sale conturi în scopuri vamale (caseta 2), persoana de contact responsabilă cu cererea (căsuța 4)] și de reprezentantul vamal care depune cererea în numele solicitantului [numărul EORI, numele și adresa acestuia (caseta 3)], dacă este desemnat, trebuie furnizate și următoarele informații:

- dacă cererea se referă la reemiterea unei decizii ITO (caseta 5);
- procedura vamală pentru care va fi utilizată decizia ITO (caseta 6);
- nomenclatura vamală în care ar trebui emisă decizia (caseta 7);
- o descriere detaliată a mărfurilor, inclusiv descrierea lor fizică, funcția, compoziția, caracteristicile și procesul de fabricație al acestora, după caz (caseta 9);
- dacă solicitantul a cerut o decizie ITO sau este titularul unei decizii ITO pentru mărfuri identice sau similare în UE (caseta 12);
- dacă din informațiile pe care le deține, o decizie ITO pentru produse identice sau similare a fost deja emisă în UE (caseta 13);
- proceduri judiciare sau administrative sau o hotărâre judecătorească privind clasificarea tarifară a mărfurilor care fac obiectul cererii (caseta 14);
- acordul solicitantului ca informațiile furnizate să fie stocate în baza de date ITOE-3 și ca informațiile neconfidențiale să fie publicate pe internet (caseta 15).

În ceea ce privește diferitele casete din cererea de ITO, autoritățile vamale trebuie să acorde o atenție deosebită următoarelor puncte:

4.1. „Solicitant” (caseta 1):

Solicitantul unei decizii ITO (caseta 1 din formularul de cerere) devine automat titularul (căsuța 3 din formularul de decizie), odată ce decizia a fost emisă. În fapt, există trei modalități posibile de a depune cererea:

1. Solicitantul nu are niciun reprezentant vamal (caseta 3 din formularul de cerere va rămâne necompletată).
2. Solicitantul are un reprezentant direct (caseta 3 trebuie completată).
3. Reprezentantul indirect este solicitantul (caseta 3 va rămâne necompletată).

În conformitate cu **articolul 9 alineatul (1) din CVU**, operatorii economici stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii trebuie să se înregistreze la autoritățile vamale care răspund de locul în care sunt stabiliți.

„Numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici” (numărul EORI) înseamnă un număr de identificare, unic pe teritoriul vamal al Uniunii, atribuit de o autoritate vamală unui operator economic sau unei alte persoane pentru înregistrarea în scopuri vamale [**articolul 1 punctul 18 din AD**].

În conformitate cu **anexa A la AD**, **numărul EORI al solicitantului și al reprezentantului vamal**, dacă este cazul, (din cerere) și **numărul EORI al titularului deciziei** (din decizie) constituie **informații obligatorii**.

Într-o cerere pe hârtie, trebuie de asemenea furnizate numele și adresa persoanei în cauză (solicitantul și reprezentantul vamal, dacă este desemnat) (**anexa A la AD**).

Sistemul ITOE-3 **poate valida numărul EORI și poate identifica persoana căreia îi este atribuit**, indiferent dacă este un solicitant/titular al deciziei sau un reprezentant

vamal. Informațiile referitoare la persoana în cauză, precum numele și adresa, **vor fi extrase și completate automat**. Un utilizator al unui stat membru poate înlocui aceste informații.

Cererea de decizie ITO trebuie prezentată autorității vamale competente din statul membru în care este stabilit solicitantul sau autorității vamale din statul membru în care urmează să fie utilizată decizia ITO. Uneori, societățile (multinaționale) pot opta pentru centralizarea tranzacțiilor lor de import/export într-un singur loc, care poate fi situat în alt stat membru decât cel în care acestea sunt stabilite. [**Articolul 19 alineatul (1) din AD**]

În conformitate cu **articolul 16 alineatul (1) din APA**, atunci când o cerere de decizie ITO este depusă în alt stat membru decât cel în care este stabilit solicitantul, autoritatea vamală a statului membru în care a fost depusă cererea trebuie să notifice autoritatea vamală a statului membru în care este stabilit solicitantul, în termen de 7 zile de la acceptarea cererii.

Sistemul ITOE-3 poate **compara țara în care este primită cererea cu țara în care este stabilit solicitantul**. În cazul în care cererea este primită în alt stat membru decât cel în care este stabilit solicitantul, sistemul va trimite un **mesaj automat de notificare acestui din urmă stat membru**. Procesul de notificare va deveni astfel automat și nu va necesita nicio măsură de notificare din partea statelor membre.

Articolul 16 alineatul (1) din APA prevede că, atunci când autoritatea vamală care primește notificarea deține orice fel de informații pe care le consideră relevante pentru prelucrarea cererii, ea trebuie **să transmită informațiile respective autorității vamale la care a fost depusă cererea**, cât mai curând posibil și cel târziu în termen de 30 de zile de la data notificării. Dacă nu se primește niciun răspuns la notificare în acest termen legal, statul membru care a primit cererea poate continua prelucrarea acesteia.

Cereri de decizie ITO pot fi de asemenea primite de la operatori economici stabiliți în afara teritoriului UE, cu condiția ca aceștia să fie înregistrați la autoritățile vamale. În conformitate cu articolul 9 alineatul (2) litera (b) din CVU, precum și cu articolul 5 din AD și cu alineatul (6) al acestuia, înregistrarea trebuie să se facă la autoritățile vamale responsabile pentru locul în care operatorul economic depune o declarație sau o cerere de decizie. În consecință, cererile de ITO sunt în general depuse la autoritatea vamală care a atribuit numărul EORI al solicitantului. Cu toate acestea, ca regulă generală, nu este necesar ca numărul EORI și decizia ITO să fie din același stat membru. Dacă operatorul economic intenționează să utilizeze o decizie ITO care i-a fost emisă în alt stat membru, se aplică articolul 19 din AD, în conformitate cu care cererea de ITO poate fi depusă la autoritatea vamală competentă a statului membru în care urmează să fie utilizată decizia ITO.

De asemenea, ar trebui menționat faptul că autorității vamale care a emis numărul EORI îi va fi transmisă o notificare automată prin care este informată că a fost depusă o cerere la altă autoritate vamală.

Autoritățile vamale ar trebui să fie conștiente de riscul „vânării de ITO” atunci când primesc o cerere de ITO de la un solicitant stabilit într-un alt stat membru. Este obligatorie consultarea bazei de date pentru a stabili dacă același solicitant/titular a cerut

sau a primit, de asemenea, o decizie ITO pentru produse identice sau similare în alt stat membru (a se vedea secțiunea 5.1).

4.2. „Reprezentant” (casetă 3)

Orice comerciant are dreptul de a desemna o altă parte să îl reprezinte în relația cu autoritățile vamale. Cu toate acestea, există anumite criterii și obligații pe care trebuie să le respecte persoanele care îndeplinesc acest rol. [**Articolul 18 alineatul (1) din CVU**]

Reprezentanții vamali trebuie să fie stabiliți pe teritoriul UE și fiecare stat membru poate stabili condițiile în care pot fi furnizate servicii de către un reprezentant vamal stabilit pe teritoriul său. [**Articolul 18 alineatele (2) și (3) din CVU**]

Cu toate acestea, un reprezentant poate furniza servicii în alt stat membru decât cel în care este stabilit, cu condiția ca reprezentantul să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 39 literele (a)-(d) din CVU. [**Articolul 18 alineatul (4) din CVU**]

Odată cu intrarea în vigoare a CVU la 1 mai 2016, a devenit **obligatorie** utilizarea **numărului EORI pentru un reprezentant vamal**. Dacă solicitantul indicat în caseta 1 a cererii de decizie ITO este reprezentat, informații relevante cu privire la reprezentant trebuie furnizate în caseta 3 „Reprezentantul vamal” și trebuie introdus numărul EORI al reprezentantului. În cazul în care se furnizează numărul EORI, numele și adresa nu trebuie furnizate, decât dacă se utilizează o cerere pe hârtie. (**Anexa A la AD**)

În situația în care un reprezentant vamal nu are un număr EORI, el trebuie să se înregistreze la autoritățile vamale înainte de a se angaja în operațiuni pentru care trebuie furnizat un număr EORI [**articolul 6 alineatul (1) din AD**]. O autoritate vamală poate atribui un număr EORI nu numai unui operator economic, ci și unei alte persoane, pentru a o înregistra în scopuri vamale.

Reprezentarea poate fi directă sau indirectă. Reprezentarea directă înseamnă că reprezentantul acționează în numele și în contul altei persoane, și anume solicitantul. Reprezentarea indirectă înseamnă că reprezentantul vamal acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, și anume solicitantul. [**Articolul 18 alineatul (1) din CVU**]

Ar trebui menționat faptul că, în cazul **reprezentării directe**, caseta 3 „Reprezentantul vamal” și numărul EORI al reprezentantului trebuie completate. În cazul în care reprezentantul vamal acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane (**reprezentare indirectă**), caseta 3 va rămâne necompletată. În fapt, în această situație specifică, reprezentantul indirect este solicitantul, deoarece solicită o decizie ITO în nume propriu și, în consecință, devine titularul deciziei.

În conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din CVU, în raporturile cu autoritățile vamale un reprezentant vamal trebuie să declare că acționează în contul persoanei reprezentate și să precizeze dacă este vorba de o reprezentare directă sau indirectă. O persoană care nu declară că acționează în calitate de reprezentant vamal sau care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal, dar nu este abilitată să facă acest lucru, trebuie considerată ca acționând în nume și în cont propriu.

În cazurile în care sunt angajate serviciile unui reprezentant, autoritățile vamale au dreptul de a solicita dovada împuternicirii oricărei persoane care pretinde a fi un reprezentant vamal ce acționează în contul solicitantului. [Articolul 19 alineatul (2) din CVU]

4.3. „Descrierea mărfurilor” (casetă 9):

Descrierea mărfurilor trebuie să permită identificarea corectă a articolului clasificat, întrucât aceasta reprezintă legătura dintre decizia ITO și mărfurile care sunt declarate. Citarea textului nomenclaturii este permisă numai în cazuri excepționale, dacă citatul dat corespunde pe deplin descrierii produsului, conținând toate informațiile necesare pentru clasificarea produsului. Pentru majoritatea mărfurilor, pe lângă precizarea tipului de marfă, solicitantul trebuie, de asemenea, să furnizeze informații cu privire la descrierea lor fizică, la funcția sau utilizarea lor, la compoziția mărfurilor și să descrie caracteristicile lor, de exemplu dimensiunea, culoarea, ambalajul sau alte caracteristici și procesul de fabricație, dacă este cazul și dacă aceste detalii ar ajuta autoritățile vamale la identificarea mărfurilor. (A se vedea secțiunea 7.3.1)

Dacă oricare dintre aceste elemente nu este suficient descris sau lipsește și este considerat necesar de către autoritatea vamală pentru a-i permite acestuia să stabilească clasificarea mărfurilor sau dacă sunt necesare informații suplimentare, autoritatea vamală trebuie să ceară **solicitantului să furnizeze informațiile care lipsesc într-un termen rezonabil, de maximum 30 de zile.** În cazul în care solicitantul nu furnizează informațiile solicitate în termenul specificat, cererea nu va fi acceptată, iar solicitantul trebuie notificat în consecință [articolul 12 alineatul (2) din APA]. **Starea cererii în baza de date ITOE-3 trebuie actualizată la 94.**

Casetă 9 nu trebuie să conțină informații confidențiale, de exemplu denumirea comercială. Astfel de informații, de exemplu denumirile comerciale, numărul de articol etc., trebuie incluse numai în caseta 10 - „denumire comercială”.

4.4. „Alte cereri de ITO și alte ITO deținute” (casetă 12):

Solicitantul trebuie să declare dacă a solicitat o decizie ITO sau se află în posesia oricărei decizii ITO emise pentru produse identice sau similare. Casetă 12 se referă numai la cererile de ITO sau la deciziile ITO deținute de solicitantul care depune cererea de decizie ITO. Casetă 13 se referă la deciziile ITO ale altor comercianți decât comerciantul care depune cererea.

Dacă un solicitant a depus o altă cerere de ITO pentru același produs într-un alt stat membru, aceasta înseamnă că cel puțin una dintre cereri a fost depusă în alt stat membru decât cel în care este stabilit solicitantul.

Într-o astfel de situație, statele membre trebuie să stabilească dacă cele două cereri primite se referă la aceleași mărfuri și, dacă da, să stabilească autoritatea vamală care va proceda la emiterea unei decizii ITO. În principiu, statul membru care a primit prima cerere o va prelucra, dar în circumstanțe excepționale pot fi luate în considerare alte elemente, de exemplu locul în care este stabilit titularul, statul membru în care urmează să fie utilizată decizia ITO și limba cererii.

Statele membre în cauză trebuie să păstreze întotdeauna o evidență a tuturor acestor comunicări. Această evidență trebuie să fie păstrată timp de cel puțin trei ani de la data de încetare a valabilității deciziei ITO la care se referă. (**Articolul 13 din APA**)

În cazul în care, ca urmare a comunicărilor dintre statele membre (și/sau a consultării bazei de date ITOE-3), se descoperă că solicitantul a depus deja o cerere de decizie ITO în alt stat membru, cererea trebuie încărcată în baza de date ITOE-3, pentru a informa alte autorități vamale cu privire la existența acesteia. [**Articolul 33 alineatul (1) litera (a) din CVU**] Solicitantul trebuie să fie informat că decizia ITO va fi emisă de prima autoritate vamală la care a fost depusă cererea, pe baza acestei prime cereri sau, în caz contrar, în funcție de circumstanțele descrise mai sus. Decizia respectivă va fi obligatorie pentru titularul ei. În caz de dezacord cu clasificarea menționată în decizie, titularul deciziei are dreptul de a introduce o cale de atac împotriva acesteia. Dacă solicitantul a primit deja o decizie ITO, el trebuie să fie informat că deține o decizie ITO valabilă care trebuie utilizată, iar autoritatea vamală nu va emite o nouă decizie.

4.5. „Decizii ITO eliberate altor titulari” (casetă 13):

Solicitantul trebuie să indice în această casetă orice decizii ITO despre care are cunoștință că au fost emise altor titulari pentru mărfuri identice sau similare. Aceste informații sunt la dispoziția comercianților în baza de date DDS. Cu toate acestea, trebuie amintit că, deși pot exista decizii ITO pentru mărfuri similare, comercianții pot să nu fie, de fapt, familiarizați cu acestea sau să nu fie în măsură să le găsească la efectuarea de căutări în baza de date.

Odată ce o cerere a fost prezentată și se clarifică faptul că toate câmpurile obligatorii sunt completate, **aceasta trebuie încărcată fără întârziere în baza de date ITOE-3, cel târziu în termen de 7 zile de la primirea ei [articolul 21 alineatul (1) din APA]. Aceasta nu înseamnă însă că cererea este acceptată oficial.**

4.6. Armonizarea structurii numărului de înregistrare al cererii și a numărului de referință al deciziei ITO

Numărul de înregistrare al cererii

Numărul de înregistrare al cererii este o referință unică a cererii acceptate, atribuită de autoritatea vamală competentă. Aceste date sunt obligatorii atât pentru cererea, cât și pentru decizia referitoare la informațiile tarifare obligatorii.

În conformitate cu **anexa A la APA, numărul de înregistrare al cererii este compus din următoarele elemente:**

- 1) Codul de țară: a2
- 2) Tipul de cod al deciziei: an..4
- 3) Numărul de referință: an..29

- 1) **Codul de țară** trebuie să aibă o lungime fixă de două caractere, iar aceste caractere trebuie să fie alfabetice.
- 2) În cazul cererii și al deciziei referitoare la informațiile tarifare obligatorii, **tipul de cod al deciziei trebuie să fie întotdeauna „ITO”.**

- 3) **Numărul de referință** trebuie să aibă maximum 29 de caractere, iar aceste caractere trebuie să fie alfabetice sau numerice.

Numărul de referință al deciziei ITO

Numărul de referință al deciziei ITO este o referință unică atribuită deciziei de autoritatea vamală competentă.

În cerere, numărul de referință al deciziei ITO poate fi indicat în mai multe cazuri:

- În caseta „*Alte cereri de ITO și alte ITO deținute*”, numărul de referință al deciziei ITO înseamnă numărul de referință al deciziei ITO pe care solicitantul a primit-o deja. Această parte este obligatorie în cazul în care solicitantul a primit decizia ITO în urma cererii sale.
- În caseta „*Decizii ITO eliberate altor titulari*”, numărul de referință al deciziei ITO înseamnă numărul de referință al deciziei ITO de care are cunoștință solicitantul.

Indiferent de caseta în care este utilizat numărul de referință al deciziei ITO, **formatul acestuia urmează aceeași structură ca și numărul de înregistrare al cererii:**

- 1) Codul de țară: a2
- 2) Tipul de cod al deciziei: an..4
- 3) Numărul de referință: an..29

4.7. Structura codului mărfurilor

În cerere, codul mărfurilor reprezintă date facultative pentru solicitant: date pe care solicitantul poate decide să le furnizeze, dar care nu pot fi cerute de statele membre. Acest cod este codul de nomenclură vamală la care solicitantul se așteaptă ca mărfurile să fie clasificate.

În decizie, codul de nomenclură vamală este obligatoriu. Acesta este codul de nomenclură vamală la care trebuie clasificate mărfurile în nomenclura vamală și care va fi indicat în decizia ITO.

În conformitate cu **anexa A la APA, codul mărfurilor este compus din următoarele elemente:**

- 1) Prima subdiviziune (codul din Nomenclura combinată) an..8
 - 2) A doua subdiviziune (subpoziția TARIC): an2
 - 3) A treia subdiviziune [codul (codurile) adițional(e) TARIC]: an4
 - 4) A patra subdiviziune [codul (codurile) adițional(e) național(e)]: an..4
- 1) În cazul cererii și al deciziei privind informațiile tarifare obligatorii, **codul din Nomenclura combinată** trebuie să aibă o lungime fixă de **opt caractere numerice**.
 - 2) În cazul cererii și al deciziei privind informațiile tarifare obligatorii, **subpoziția TARIC** trebuie să aibă o lungime fixă de **două caractere numerice**.
 - 3) **Codul (codurile) adițional(e) TARIC** trebuie să aibă o lungime fixă de patru caractere, iar aceste caractere trebuie să fie alfabetice sau numerice. În ITOE-3 există posibilitatea de a introduce două coduri adiționale TARIC.
 - 4) **Codul (codurile) adițional(e) național(e)** trebuie să aibă maximum patru caractere, iar aceste caractere trebuie să fie alfabetice sau numerice.

4.8. Starea cererii

Articolul 21 alineatul (5) din APA prevede că, atunci când prelucrează o cerere de decizie ITO, autoritățile vamale **trebuie să indice starea cererii în baza de date ITOE-3.**

Pentru o mai bună urmărire a cererilor de ITO, în baza de date ITOE-3 sunt disponibile următoarele coduri de stare (71, 72, 73, 81, 82, 83, 89, 91, 92, 93, 94, 99, 100 și 110) (a se vedea anexa 2 „Ciclul de viață al unei cereri”).

Codul de stare 71 trebuie considerat ca fiind **starea inițială** a cererii.

Codurile de stare 72 și 81 se referă amândouă la o cerere de informații suplimentare de la solicitant: codul 72 în etapa de acceptare a cererii și codul 81 în etapa de emiteră a ITO.

Codurile de stare 73 și 83 se referă amândouă la cereri care fac obiectul unei consultări (bi/multi)laterale între state membre: codul 73 pentru cereri în alt stat membru decât cel în care este stabilit solicitantul, în timpul consultării statului membru respectiv; iar codul 83 pentru cereri care fac obiectul consultării între state membre în cazul unei eventuale divergențe.

Codurile de stare 72, 81, 82 și 89 se referă la o posibilă **prelungire** sau **amânare** în:

- etapa de acceptare a cererii (codurile 72 și 89) sau
- etapa de emiteră a ITO (codurile 81, 82 și 89).

Codurile de stare 91-94 și 99 se referă la o posibilă **neemitere** a unei decizii ITO în:

- etapa de acceptare a cererii (codurile 91-94 și 99) sau
- etapa de emiteră a ITO (codurile 93, 94 și 99).

Pe baza explicației **codurilor de stare 91-94 și 99**, oricare dintre acestea poate reprezenta **starea finală** a cererii în cazurile **în care nu se emite o decizie ITO.**

La **codul de stare 100** se consideră că cererea este acceptată oficial și perioada de emiteră este în curs. Trebuie menționat faptul că **codul de stare 100** poate fi utilizat **de mai multe ori** pe parcursul ciclului de viață al unei cereri de ITO.

Exemplu: este utilizat pentru prima dată atunci când cererea conține toate informațiile necesare, este acceptată și începe etapa de emiteră a ITO. Se poate apoi întâmpla ca procesul de emiteră să fie prelungit sau amânat din diferite motive:

- se cer informații suplimentare de la un solicitant. În acest caz, cererea trebuie actualizată cu codul de stare 81;
- în așteptarea rezultatului discuțiilor din cadrul Comitetului Codului vamal. În acest caz, cererea trebuie actualizată cu codul de stare 82.

Atunci când condițiile menționate mai sus sunt îndeplinite, procesul de emiteră va fi reluat. În acest caz, cererea trebuie actualizată cu codul de stare 100.

Codul de stare 110 este **starea finală** a cererilor care au dus la emiteră de decizii ITO.

Anexa 2 „Ciclul de viață al unei cereri” descrie diferite scenarii posibile ale codurilor de stare pe care o cerere le poate avea pe durata întregului său ciclu de viață.

La prezentarea unei cereri de decizie legată de legislația vamală, solicitantul își asumă responsabilitatea furnizării tuturor informațiilor necesare pentru a permite autorităților vamale să adopte decizia respectivă. **[Articolul 22 alineatul (1) din CVU]**

Trebuie subliniat faptul că toate cererile de ITO care au fost completate corect, și anume au toate casetele obligatorii completate, trebuie să fie încărcate în baza de date ITOE-3, fără excepție, chiar dacă este posibil să fie necesare informații suplimentare sau dacă cererea este retrasă într-o etapă ulterioară. **Nu există nicio circumstanță care să permită o derogare de la această obligație.**

La încărcarea cererii în baza de date ITOE-3 se recomandă adăugarea de imagini ale mărfurilor, în vederea reducerii riscului de emiteră a unor decizii ITO divergente. De asemenea, imaginile joacă un rol important în combaterea „vânării” de ITO. Imaginile atașate la cereri nu trebuie să fie neapărat atașate la deciziile ITO, deși se recomandă ca acestea să fie atașate, cu excepția cazului în care există motive pentru a nu face acest lucru.

Autoritățile vamale pot solicita detalii suplimentare sau o mostră din mărfurile la care se referă cererea. Cu toate acestea, trebuie amintit faptul că este posibil ca solicitantul să nu dețină informațiile solicitate și să trebuiască să le obțină dintr-o altă sursă. În acest caz, este posibil ca informațiile să nu fie disponibile imediat și, în consecință, este posibil ca solicitantul să aibă nevoie de timp pentru a furniza informațiile necesare sau o mostră.

Anumite informații ar putea fi disponibile numai în urma unei analize efectuate de un laborator. Solicitantul trebuie să fie conștient de faptul că nu există nicio obligație a autorităților vamale de a efectua o analiză de laborator în contul său, dar că unele autorități vamale pot decide să facă acest lucru, în special în cazul în care clasificarea depinde de compoziția mărfurilor. În aceste cazuri, solicitantul trebuie notificat că este necesară o analiză și că laboratorul vamal este dispus să o efectueze în contul său. Termenii și condițiile asociate cu efectuarea unei astfel de analize, inclusiv taxele care ar putea fi percepute de la solicitant ca urmare a acestei analize, trebuie să fie clar indicate în notificare. **[Articolul 52 alineatul (2) din CVU]**

Termenul pentru emiterea de decizii ITO este reglementat de legislație. Odată ce autoritatea vamală consideră că dispune de toate elementele necesare pentru a permite stabilirea clasificării tarifare, ea trebuie să comunice solicitantului, fără întârziere și cel târziu în termen de 30 de zile de la data primirii cererii, faptul că cererea acestuia este acceptată oficial și data de la care începe să curgă perioada de emiteră. **[Articolul 22 alineatul (2) din CVU]** (a se vedea secțiunea 7.1) În cazul în care autoritatea vamală îi cere solicitantului să furnizeze informații suplimentare, termenul pentru acceptarea cererii este prelungit cu termenul pentru furnizarea informațiilor suplimentare [articolul 12 alineatul (2) din APA]. Aceasta înseamnă că termenul pentru acceptarea cererii poate fi de maximum 30 de zile + 30 de zile.

5. CONSULTAREA BAZEI DE DATE ITOE-3

Articolul 17 din Actul de punere în aplicare consacră prin lege obligația autorității vamale de a consulta baza de date ITOE-3 și de a păstra o evidență a acestor consultări. Scopul acestei dispoziții este de a asigura clasificarea tarifară uniformă a mărfurilor în UE și, prin urmare, de a reduce posibilitatea emiterii de decizii ITO divergente.

Atunci când se consultă baza de date ITOE-3, este foarte important ca rezultatele căutării să fie actualizate la momentul consultării. Pentru a se asigura că aceste rezultate reflectă cea mai recentă situație din UE, este extrem de important ca toate cererile și deciziile ITO să fie introduse fără întârziere în baza de date. Chiar și o întârziere de 24 de ore poate crea o divergență de clasificare sau poate facilita un caz de „vânare” de ITO în cazul în care există mai mult de un stat membru care prelucrează în același timp o cerere de ITO pentru un produs identic.

5.1. „Vânarea” de ITO

Consultarea bazei de date ITOE-3 este o acțiune necesară pentru a preveni practica „vânării de ITO”. **[Articolul 16 alineatul (4) din APA]**

Printre indicatorii de risc pentru „vânarea” de ITO se pot număra:

- mai mult de o poziție tarifară care merită luată în considerare;
- diferențe semnificative în ceea ce privește nivelul taxelor și/sau al tarifelor aferente diferitelor poziții tarifare;
- implicarea altor măsuri ale UE (de exemplu, acordarea de licențe de import, contingente tarifare sau taxe antidumping).

Întrucât multe cereri de ITO se referă la mărfuri în cazul cărora există îndoieli cu privire la poziția tarifară corectă dintr-o serie de poziții posibile, tentația de a cădea în capcana „vânării” de ITO este întotdeauna prezentă. „Vânarea” de ITO are loc atunci când o cerere pentru **aceleași mărfuri** și în contul **aceluiași solicitant** este depusă la mai multe autorități vamale (a se vedea secțiunea 4.4). Această practică arată că solicitantul nu va aștepta în mod neapărat ca o decizie ITO să fie emisă înainte de a depune o cerere în alt stat membru. El speră să primească două decizii ITO care îi clasifică mărfurile la poziții diferite și, astfel, să o utilizeze pe cea care presupune un nivel mai atractiv al taxelor.

Dacă alt stat membru a primit deja **o cerere pentru același produs** și în contul **aceluiași solicitant**, cererea trebuie introdusă în sistem pentru a informa alte autorități vamale cu privire la existența sa. Cu toate acestea, nu trebuie emisă o decizie ITO și cererii trebuie să îi fie atribuit codul de stare 91. Solicitantul trebuie informat cu privire la faptul că decizia ITO va fi emisă de prima autoritate vamală la care a fost depusă cererea, pe baza acestei prime cereri, cu respectarea condițiilor prevăzute la articolul 19 alineatul (1) din AD CVU. (a se vedea secțiunea 4.1).

Cu toate acestea, „vânarea” de ITO poate avea loc și atunci când o a doua cerere este depusă numai după ce o decizie ITO a fost emisă cu un cod care nu este atractiv pentru solicitant. Solicitantul, care este posibil să fi contestat sau nu decizia ITO inițială, solicită o decizie ITO în alt stat membru. În acest caz, precum și în cazurile menționate mai sus, probabil că solicitantul nu va face trimitere la decizia ITO inițială în formularul

de cerere (casetă 12). Prin urmare, încrederea totală în ceea ce indică solicitantul în caseta 12 nu este o bună practică.

Dacă se constată că un alt stat membru a emis o **decizie ITO pentru același produs și pentru același titular**, cererea trebuie introdusă în sistem. Cu toate acestea, cererea nu trebuie acceptată [**articolul 33 alineatul (1) litera (a) din CVU**]. Prin urmare, nu va fi emisă o decizie ITO și cererii trebuie să îi fie atribuit codul de stare 92. Solicitantul trebuie informat că titularul trebuie să utilizeze decizia ITO pe care o deține deja. Atât acest caz, cât și cazul menționat mai sus (o altă cerere pentru același produs și în contul aceluiași solicitant), mai ales când cererea de ITO indică un alt cod de nomenclatură vamală (care duce la un nivel mai atractiv al taxelor) decât cel din decizia ITO emisă, ar trebui raportate Comisiei ca „vânare” de ITO (de exemplu, prin e-mail).

5.2. Căutări în baza de date ITOE-3

Consultarea bazei de date ITOE-3 poate fi realizată utilizând o serie de criterii de căutare, atât separate, cât și cumulate. Cu cât se utilizează mai multe criterii la efectuarea căutărilor în baza de date, cu atât mai precise vor fi rezultatele. Aceste criterii includ numele sau numărul EORI al solicitantului, numele sau numărul EORI al titularului, descrierea mărfurilor, denumirea comercială, numărul codului tarifar avut în vedere de solicitant, numerele codurilor alternative posibile, precum și perioada de valabilitate. În plus, imaginile și cuvintele-cheie joacă și ele un rol important în astfel de căutări în baza de date. În consecință, este în interesul tuturor autorităților vamale să se asigure că își indexează în mod corect deciziile ITO și, acolo unde este fezabil, atașează cel puțin o imagine la cereri și la deciziile ITO pe care le emit.

Căutările servesc unui număr de scopuri. Ele

- asigură uniformitatea clasificării unui anumit produs;
- sprijină funcționarii la clasificarea mărfurilor;
- promovează egalitatea de tratament a comercianților, indiferent de locul în care sunt stabiliți în UE;
- reduc posibilitatea „vânării” de ITO.

Autorităților vamale li se recomandă să efectueze un număr rezonabil de cercetări, care ar trebui înregistrate pentru a se demonstra că respectă articolul 16 alineatul (4) și articolul 17 din APA. Pentru a confirma căutările de cereri de ITO similare și a indica rezultatele acestora, autoritățile vamale pot utiliza rubrica „*Observații*” de sub caseta „*Pentru uz oficial*” a formularului de cerere din baza de date ITOE-3. Mai mult, cererii ar trebui să i se atribuie coduri de stare adecvate: 91 – în cazul în care există o altă cerere pentru aceleași mărfuri în contul aceluiași solicitant – și 92 – în cazul în care a fost emisă o decizie ITO pentru aceleași mărfuri și pentru același titular.

În cazul căutărilor de decizii ITO deja emise pe numele aceluiași titular sau al altui titular pentru aceleași mărfuri, în vederea sprijinirii autorităților vamale să țină evidența căutărilor și să o facă accesibilă autorităților vamale ale altor state membre, în formularul de decizie din baza de date ITOE-3 se adaugă o căsuță de bifat. Bifarea căsuței „*Căutări efectuate*” pentru decizii ITO similare este **obligatorie**, ceea ce înseamnă că autoritatea vamală trebuie să indice efectuarea căutării. Nebifarea căsuței va avea ca rezultat blocarea introducerii cu succes a deciziei.

Pe lângă această casuță, este disponibil un câmp specific în care autoritatea vamală trebuie să indice **rezultatul căutărilor**. Acest lucru poate fi realizat, de exemplu, prin furnizarea listei deciziilor ITO existente sau expirate pe care s-a bazat (sau nu) autoritatea vamală atunci când a adoptat decizia ITO, cu alte cuvinte acele decizii care au influențat, în mod pozitiv sau negativ, clasificarea acordată. Sau, într-un mod alternativ descriptiv, de exemplu, prin indicarea cuvintelor-cheie din tezaur utilizate pentru căutare sau prin menționarea faptului că au fost efectuate căutări în funcție de numărul EORI al solicitantului sau de compoziția mărfurilor. Scopul este de a se oferi câteva exemple ale căutărilor efectuate și rezultatele obținute. Trimiterea la deciziile ITO sau orice alte informații furnizate în acest sens nu ar trebui considerate ca reprezentând o listă exhaustivă a rezultatelor căutării.

Nici casuța de bifat, nici informațiile privind deciziile ITO verificate nu vor fi vizibile pe formularul de decizie tipărit și vor fi **accesibile numai prin intermediul interfeței pentru utilizatori** (aflată la dispoziția autorităților vamale din statele membre care emit decizii ITO și a unui număr mic de funcționari autorizați din cadrul Comisiei Europene). Aceste informații sunt păstrate în sistem pentru trimiteri ulterioare și nu vor fi comunicate titularului deciziei sau publicului larg.

Chiar dacă solicitantul indică în cererea sa că are cunoștință de alte decizii ITO valabile, trebuie totuși efectuate controale pentru a se verifica dacă nu există alte decizii pe care solicitantul nu le-a menționat.

Dacă se constată că un alt stat membru a emis o **decizie ITO pentru același produs**, dar pentru **un alt titular**, cererea trebuie introdusă în sistem. Dacă un stat membru nu este sigur cu privire la orice aspect al unei decizii ITO existente, el trebuie să contacteze statul membru emitent. Codul de clasificare notificat pentru prima decizie ITO emisă trebuie urmat, cu excepția cazului în care este considerat eronat. În acest caz, celălalt stat membru trebuie contactat pentru a se clarifica situația și pentru a se conveni asupra unei clasificări uniforme. Dacă problema nu poate fi soluționată în mod bilateral, ea trebuie înaintată Comisiei Europene. (A se vedea secțiunea 6)

Dacă **nu au fost găsite decizii ITO**, iar statul membru nu are **nicio îndoială** cu privire la corectitudinea clasificării, acesta trebuie **să emită** o decizie ITO.

6. ABORDAREA PUNCTELOR DE VEDERE DIFERITE PRIVIND CLASIFICAREA

Pot apărea diferențe de opinie privind clasificarea tarifară a anumitor mărfuri, în special atunci când sunt introduse pe piață produse noi. Astfel de puncte de vedere diferite pot afecta deciziile ITO, fie înainte, fie după emitere. Cele două situații care pot da naștere unor opinii diferite sunt descrise mai jos.

- (a) Statul membru (B) a primit o cerere de ITO pentru un anumit produs. După consultarea bazei de date ITOE-3, el descoperă că statul membru (A) a emis o decizie ITO pentru produsul identic. Cu toate acestea, statul membru (B) nu este de acord cu clasificarea acordată în decizia ITO emisă de statul membru (A). O asemenea situație poate duce la amânarea prelucrării cererii de ITO.

Dacă statul membru (A) este de acord cu argumentația statului membru (B) și acceptă faptul ca decizia ITO este incorectă, el va revoca decizia și va emite una nouă în urma depunerii unei cereri, pe baza clasificării sugerate de statul membru (B). Toate statele membre și Comisia trebuie să fie, de asemenea, informate cu privire la această decizie, prin intermediul CIRCABC.

Pe de altă parte, dacă statul membru (B) acceptă că decizia ITO emisă de statul membru (A) este de fapt corectă, el poate proceda la emiterea unei decizii ITO în conformitate cu decizia ITO existentă emisă de statul membru (A).

Cu toate acestea, dacă cele două state membre nu pot ajunge la un acord, statul membru (B) trebuie să informeze în mod oficial atât statul membru (A), cât și Comisia că dorește să supună chestiunea unei consultări la nivelul Uniunii.

Primul pas ar trebui să fie **consultarea celuilalt stat membru** de către statul membru solicitant, pentru a cere informații suplimentare despre produs și pentru a încerca să se găsească o soluție comună. Acest lucru ar putea fi realizat prin orice mijloace, de exemplu prin CIRCABC, prin telefon, prin e-mail. Trebuie păstrată o evidență a acestei consultări.

Dacă nu se poate ajunge la un acord, statul membru solicitant trebuie să ceară consultarea la nivelul Uniunii, prin trimiterea unei expuneri motivate și complete Comisiei. În acest caz, se aplică procedurile și termenele stabilite la punctul 8, „Decizii ITO divergente”. Odată ce a fost emis, la nivelul Uniunii, un aviz privind clasificarea unui anumit tip de mărfuri sau a unui anumit produs, nicio decizie ITO nu trebuie să fie emisă contrar avizului respectiv, toate statele membre având obligația de a-l respecta.

Niciun stat membru nu trebuie să emită decizii ITO pentru produsul contestat până la soluționarea chestiunii, iar solicitantul trebuie să fie informat în consecință.

Atunci când un aspect legat de clasificare care face obiectul unei dispute este supus consultării la nivelul Uniunii, autoritățile vamale ale statului membru în care a fost depusă cererea de ITO trebuie să informeze solicitantul cu privire la faptul că problema clasificării corecte a fost înaintată spre consultare la nivelul Uniunii în vederea adoptării unei decizii, că această înaintare a fost acceptată de Comisie și că autorităților vamale ale tuturor statelor membre le-a fost transmisă o notificare privind suspendarea emiterii de decizii ITO pentru mărfurile în cauză (a se vedea secțiunea 8). Solicitantul trebuie informat că o decizie ITO va fi emisă de îndată ce a fost pronunțată și publicată o decizie.

- (b) Se depune o cerere pentru un anumit produs, dar înainte de emiterea deciziei ITO, în caz de dubii privind clasificarea, statul membru poate consulta alte state membre, fie direct, fie prin intermediul CIRCABC.

7. EMITEREA UNEI DECIZII ITO

În cadrul acestui capitol vor fi abordate următoarele subiecte:

- perioadele de emitere;
- rolul laboratoarelor;
- redactarea unei decizii ITO:
 - descrierea mărfurilor;

- motivarea clasificării;
 - informațiile confidențiale;
 - „indexarea” (adăugarea de cuvinte-cheie) și
 - imaginile.
- emiterea finală a ITO.

7.1. Perioadele de emitere

Una dintre noile caracteristici ale CVU este că legislația impune termene stricte privind acțiunile legate de prelucrarea cererilor, de consultările dintre statele membre și de emiterea de decizii ITO.

Termenele asociate cu prelucrarea cererilor și cu consultările dintre statele membre sunt abordate în secțiunile 4 și (respectiv) 5.

În cazul în care autoritatea vamală are la dispoziție toate elementele necesare pentru a lua o decizie, ea trebuie să notifice fără întârziere solicitantului acest fapt și, de asemenea, să îi comunice când a început perioada de emitere. În vreme ce în trecut nu era stabilit niciun termen specific pentru emiterea deciziilor ITO, CVU prevede că o decizie trebuie luată cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de 120 de zile de la acceptarea cererii, cu excepția cazului în care se prevede altfel. **[Articolul 22 alineatul (3) din CVU] (a se vedea anexa 3 „Prezentare generală a termenelor legate de procesul ITO”)**

În cazurile în care **sunt necesare analize de laborator**, cererea poate fi considerată completă numai atunci când sunt disponibile rapoartele analizelor respective. Termenul pentru emiterea deciziei ITO este suspendat pe perioada necesară pentru analiză.

Dacă, după ce a acceptat în mod oficial o cerere, autoritatea vamală stabilește că **sunt necesare informații suplimentare**, ea îi poate cere solicitantului să furnizeze informațiile respective, iar solicitantului i se acordă un termen de maximum 30 de zile pentru a furniza informațiile necesare. Termenul pentru luarea deciziei trebuie prelungit cu perioada de timp acordată solicitantului pentru a furniza informațiile solicitate. **[Articolul 13 alineatul (1) din AD]**

În cazul în care **autoritatea vamală nu poate emite decizia în termenul de 120 de zile**, solicitantul trebuie notificat cu privire la acest fapt înainte de expirarea perioadei respective. Notificarea trebuie să explice motivele amânării și să informeze solicitantul cu privire la data la care se preconizează că va fi luată decizia. Autoritatea vamală aflată într-o astfel de situație are la dispoziție o perioadă suplimentară de 30 de zile în care să emită decizia. **[Articolul 22 alineatul (3) din CVU]**

7.2. Rolul laboratoarelor

Cu toate că, în general, responsabilitatea de a furniza toate informațiile îi revine solicitantului, se poate utiliza o analiză de laborator pentru a stabili clasificarea corectă, din cauza caracterului tehnic și complex al unora dintre produse.

A acțiunile de monitorizare au arătat că statele membre consultă laboratoarele într-un număr foarte mare de cazuri. Analizele de laborator contribuie la atingerea următoarelor obiective:

- stabilirea compoziției unui produs [relevant în special pentru mărfurile a căror clasificare tarifară depinde de compoziția lor precisă (de exemplu, produse agricole, chimice și alimentare, băuturi, uleiuri minerale, textile, încălțăminte etc.)];
- confirmarea informațiilor provenite de la solicitant și
- precizarea motivării clasificării.

Este important ca autoritățile vamale să stabilească cât mai curând posibil după primirea cererii dacă au nevoie de o mostră. **[Articolul 12 alineatul (1) din APA]** În cazurile în care este necesară o analiză, se recomandă trimiterea mostrei la laborator cât mai curând posibil, pentru a permite chimiștilor să efectueze testele necesare și să raporteze rezultatele autorității vamale. Această recomandare are ca scop să ofere atât laboratoarelor, cât și funcționarilor timp suficient pentru a-și îndeplini sarcinile care le revin în termenul legal pentru emiterea unei decizii.

În cazurile în care a fost efectuată o analiză de laborator, decizia ITO ar trebui să indice existența și rezultatele acesteia. Dacă, din motive de confidențialitate, rezultatul analizei nu poate fi inclus în „*Descrierea mărfurilor*” din caseta 7, acesta ar trebui introdus în caseta 8 „*Denumire comercială și informații suplimentare*”.

Trebuie remarcat faptul că legislația care reglementează ITO permite taxarea solicitantului pentru **costurile speciale suportate de autoritățile vamale** ca urmare a analizelor sau a rapoartelor de expertiză. Prin urmare, autoritățile vamale trebuie să informeze solicitanții cu privire la toate taxele care trebuie plătite în legătură cu efectuarea unei analize sau cu obținerea unui raport. În cazul în care solicitantul refuză să plătească taxele respective, autoritatea vamală nu poate emite o decizie ITO din motivul că nu sunt disponibile toate informațiile necesare pentru a lua o decizie.

De asemenea, costurile suportate de autoritățile vamale ca urmare a returnării mostrelor pot fi imputate solicitantului (caseta 11 „*Mostre etc.*” a formularului de cerere). Practica din cadrul autorităților vamale ale unor state membre arată că sarcina administrativă globală de percepere a costurilor pentru returnarea mostrelor nu este proporțională. Prin urmare, mostrele nu sunt returnate prin serviciul poștal/de curierat, ci numai dacă sunt recuperate de solicitant.

7.3. Redactarea unei decizii ITO

O decizie ITO este o decizie luată de autoritățile competente ale unui stat membru care este obligatorie pentru autoritățile vamale ale tuturor celorlalte state membre și pentru titular.

Calitatea redactării este esențială pentru utilizarea deciziei ITO. La redactarea unei decizii ITO, o atenție deosebită trebuie acordată următoarelor puncte:

- descrierea mărfurilor (caseta 7);
- motivarea clasificării mărfurilor (caseta 9);
- confidențialitate;

- „indexarea” (adăugarea de cuvinte-cheie) (caseta 11) și
- imaginile (caseta 12).

7.3.1.Descrierea mărfurilor (caseta 7)

Deciziile ITO sunt emise numai pentru un singur tip de mărfuri. Noțiunea „un singur tip de mărfuri” a fost interpretată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene ca însemnând mărfuri care prezintă caracteristici similare și ale căror caracteristici distinctive sunt complet irelevante în scopul clasificării tarifare a acestora. [**Articolul 16 alineatul (2) din APA și cauza C-199/09 Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests**]

Printre exemplele de un singur tip de mărfuri se numără:

- ghivece de flori din teracotă nedecorate de diferite dimensiuni, pentru utilizare horticolă, de la poziția 6914;
- cuțite de masă nepliabile, indiferent de materialul constitutiv al mânerelor lor, de la poziția 8211.

Descrierea mărfurilor specifice trebuie:

- să fie suficient de detaliată pentru a permite ca mărfurile să fie recunoscute fără nicio îndoială;
- să includă alte detalii decât citatele din nomenclaturile vamale care au condus la clasificare;
- să urmeze o structură similară, indiferent de statul membru emitent (a se vedea secțiunea 13).

Este evident că o descriere de calitate este vitală pentru atingerea obiectivului unei decizii ITO, și anume facilitarea comerțului și a **controalelor vamale**. O decizie ITO își va îndeplini scopul numai atunci când agenții vamali pot face cu ușurință legătura între mărfurile descrise într-o decizie ITO și mărfurile prezentate pentru vămuire. Astfel, impactul juridic al deciziei ITO se bazează în mare parte pe calitatea descrierii.

Dacă descrierea este imprecisă sau ambiguă, acoperirea deciziei ITO poate fi pusă sub semnul întrebării la momentul vămuirii, în cazul în care agentul vamal are îndoieli că mărfurile prezentate sunt aceleași ca cele descrise în decizie.

Dacă descrierea mărfurilor este clară și nu există nicio îndoială că mărfurile prezentate la vamă corespund mărfurilor descrise în decizia ITO, atunci decizia respectivă trebuie acceptată indiferent de clasificarea tarifară atribuită mărfurilor. [**Articolul 33 alineatul (4) litera (a) din CVU**]

O decizie ITO nu înlocuiește controalele vamale. Ea ar trebui să faciliteze și să accelereze vămuirea.

Ar trebui să se acorde o atenție deosebită celui mai bun mod de a descrie un produs. Dacă o descriere este fie prea detaliată, fie prea vagă, există posibilitatea apariției unor probleme la utilizarea deciziei ITO. O descriere bună găsește un echilibru între cele două extreme.

Printre exemplele de descrieri vagi se numără termenii generici simpli precum „vopsea”, „arahide” sau „paste”. Deși nu există nicio îndoială cu privire la tipul acestor produse, clasificarea tarifară corectă a acestora depinde de detalii suplimentare privind compoziția, prezentarea lor etc. Un agent vamal poate stabili vizual că un lichid este suc de portocale, dar nu are capacitatea de a se pronunța dacă acesta are zahăr adăugat sau care este valoarea sa Brix, de exemplu. Este cu atât mai important ca mărfurile clasificate la o (sub)poziție reziduală („alte”) să fie descrise cu atenție.

Un exemplu real al celeilalte extreme este:

„Acest întrerupător de poziție de siguranță cu deschidere forțată este un element cu acțiune dependentă, de comutare, cu dublu decalaj, de contact, care este conectat la carcasă printr-un cablu direct. Capacitate de comutare nominală 6A 250v c.a. frecvență de operare 3 600 de operațiuni pe oră. Echipat cu dispozitiv de acționare.”

Din această descriere nu este deloc clar despre ce tip de produs este vorba, ce face sau pentru ce va fi utilizat. Deși sunt furnizate multe informații, acestea nu explică detaliile de bază într-o manieră logică sau structurată. Descrierile vagi și neclare pot conduce la o situație în care comerciantul nu poate să utilizeze decizia ITO atunci când declară mărfurile la vamă.

Pentru a asigura cea mai bună descriere posibilă a mărfurilor în deciziile ITO, există 5 întrebări principale la care trebuie să se răspundă.

- (a) **Ce sunt mărfurile?** (Denumirea mărfurilor)
Hanorac țesut pentru bărbați.
- (b) **Cum arată mărfurile?** (Descrierea fizică a mărfurilor)
Acesta are o deschidere completă cu fermoar în partea din față și se închide cu capse, cu partea stângă peste partea dreaptă. El are un guler cu glugă ascunsă și mâneci lungi cu un sistem de strângere Velcro la manșete. Este matlasat și căptușit.
- (c) **Ce fac mărfurile sau cum sunt utilizate?** (Funcția)
Pentru acoperirea părții superioare a corpului, de la umeri până la jumătatea coapsei.
- (d) **Din ce sunt făcute mărfurile?** (Compoziția mărfurilor)
Este confecționat dintr-un material țesut care este considerat acoperit în mod vizibil cu ochiul liber. 100 % nailon.
- (e) **Există vreo caracteristică distinctivă?**
Cordon de strângere la nivelul taliei.

În caseta 7 „Descrierea mărfurilor” din decizia ITO se introduce, pentru a ajuta la redactarea deciziei, un model structurat cu subcâmpuri specifice (privind descrierea fizică, funcția și utilizarea, compoziția, precum și caracteristicile componentelor/ingredientelor).

Prin urmare, descrierea completă va avea următorul conținut:

„Hanorac țesut pentru bărbați. Acesta are o deschidere completă cu fermoar în partea din față și se închide cu capse, cu partea stângă peste partea dreaptă. El are un guler cu glugă ascunsă și mâneci lungi cu un sistem de strângere Velcro la manșete. Este matlasat și căptușit. El acoperă

partea superioară a corpului, de la umeri până la jumătatea coapsei. Este confecționat dintr-un material care este considerat acoperit în mod vizibil cu ochiul liber. 100 % nailon. Are un cordon de strângere la nivelul taliei.”

Pe lângă o descriere fizică a mărfurilor, trebuie de asemenea să se țină seama de ambalaj și dacă mărfurile sunt prezentate pentru clasificare ca set. De exemplu, mărfurile pot fi ambalate pentru vânzarea cu amănuntul împreună cu alte elemente, ceea ce indică faptul că pachetele individuale sunt vândute ca set. Cu toate acestea, autoritățile vamale pot decide că diferitele elemente nu constituie un set **în scopuri vamale** și fiecare element este, prin urmare, clasificat separat. În consecință, pentru fiecare element se va emite o decizie ITO separată. În această situație, este important ca fiecare decizie ITO să fie asociată cu celelalte elemente din pachet. O trimitere la altă decizie (alte decizii) ITO trebuie să fie inclusă în descrierea mărfurilor.

Pe lângă o descriere exhaustivă, atașarea unei imagini ar spori considerabil caracterul cuprinzător al unei descrieri structurate (a se vedea secțiunea 7.3.5).

7.3.2. Motivarea clasificării mărfurilor (caseta 9)

Toate deciziile ITO emise trebuie să respecte legislația UE. La emiterea unei decizii ITO trebuie să se explice în mod clar, în caseta 9 a formularului de decizie ITO, modul în care s-a ajuns la decizia de clasificare.

O motivare corect formulată ar trebui să fie completă, structurată în mod logic și să nu conțină abrevieri care să nu fie explicate. În caseta 9 „*Motivarea clasificării mărfurilor*” din decizia ITO se introduce un model structurat cu următoarele subcâmpuri pentru a ajuta la redactarea deciziei:

- regulile generale pentru interpretarea Nomenclurii combinate (inclusiv textul poziției și al subpoziției);
- notele secțiunilor și ale capitolelor și notele subpozițiilor;
- notele complementare;
- regulamentele de clasificare;
- avizele privind clasificarea (inclusiv declarațiile și concluziile CCV);
- notele explicative la Sistemul armonizat și la Nomenclatura combinată;
- hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- hotărârile instanțelor naționale;
- altele.

După caz, pot fi de asemenea folosite concluziile și argumentele reflectate în procesele verbale ale Comitetului Codului vamal.

Este important ca motivele atât pentru includerea, cât și pentru excluderea mărfurilor de la anumite poziții tarifare să fie indicate în mod clar. Aceste informații promovează transparența și nu numai că sprijină operatorii economici să înțeleagă de ce mărfurile lor sunt clasificate la o anumită poziție, ci de asemenea, oferă autorităților vamale din alte state membre o perspectivă asupra modului în care autoritatea vamală emitentă a ajuns la decizia sa de clasificare din cadrul deciziei ITO.

7.3.3. Confidențialitate

Un aspect important în cadrul sistemului ITOE-3 îl reprezintă confidențialitatea. **Articolele 12 și 13 din CVU** impun statelor membre obligația legală de a trata informațiile obținute de autoritățile vamale sau care fac obiectul unor schimburi cu comercianții ca fiind confidențiale.

Chestiunea confidențialității apare în trei domenii:

- informațiile furnizate de solicitant;
- informațiile adăugate de statul membru emitent și
- informațiile care fac obiectul schimburilor dintre statele membre și Comisie.

Următoarele informații furnizate de solicitant trebuie considerate întotdeauna confidențiale:

- detaliile privind solicitantul (casetele 1, 2 și 4 din formularul de cerere);
- denumirea comercială (casetă 10);
- informațiile suplimentare (de exemplu compoziția produselor chimice, analizele de laborator) (furnizate în caseta 10);
- logourile de pe mostre.

Pe formularul de cerere de ITO, în caseta 15, există o notă importantă care informează solicitantul că, la semnarea formularului de cerere de ITO, acesta acceptă, de asemenea, ca orice informații furnizate autorității vamale să poată fi stocate într-o bază de date electronică gestionată de Comisie și să poată fi divulgate publicului, cu excepția informațiilor referitoare la solicitant (casetele 1, 2 și 4), a denumirii comerciale și a informațiilor suplimentare (casetă 10).

Acestea fiind spuse, autoritățile vamale ar trebui să își folosească totuși marja de apreciere, în special atunci când **atașează imagini la deciziile ITO**. Imaginile mărfurilor cu o etichetă sau cu alte caracteristici distinctive (de exemplu, forma recipientului) trebuie considerate ca fiind confidențiale de către autoritățile vamale, fără excepție.

Chiar dacă solicitantul nu indică ce informații ar dori să fie considerate confidențiale, **următoarele informații trebuie întotdeauna tratate ca fiind confidențiale:**

- mărcile comerciale;
- referințele produsului;
- rezultatele analizelor de laborator;
- recipientele sau alte caracteristici, în cazul în care caracteristicile lor sunt sinonime cu un anumit produs.

De asemenea, este posibil să se atașeze imagini atât în câmpul public, cât și în câmpul confidențial, în cazul în care autoritatea vamală consideră că acest lucru ar fi benefic pentru cei care au acces la câmpurile respective.

Informațiile care fac obiectului schimburilor dintre autoritățile vamale și Comisie:

Autoritățile vamale au acces la toate deciziile ITO stocate în baza de date ITOE-3, inclusiv la cele emise de alte state membre. Aceasta include accesul la informații confidențiale. Este important să se protejeze integritatea acestor informații și a sistemului ITOE-3. Prin urmare, sistemul ITOE-3 conține un sistem de urmărire care înregistrează detaliile utilizatorilor care accesează sistemul și acțiunile efectuate în ceea ce privește o anumită decizie ITO.

7.3.4. Indexarea (adăugarea de cuvinte-cheie) (caseta 11)

Atunci când a fost instituit sistemul ITOE-3, s-a hotărât ca deciziile ITO să fie stocate numai în limba autorului. Cu toate acestea, s-a recunoscut faptul că este necesară **identificarea deciziilor ITO relevante emise de alte autorități vamale și în limbi diferite**. Soluția găsită a fost aceea că deciziile trebuie indexate. Astfel, **adăugarea de cuvinte-cheie relevante din tezaurul ITOE-3** constituie un element esențial în sistemul ITOE-3, deoarece acestea sunt traduse „automat” în celelalte limbi oficiale ale UE. O bună indexare este, prin urmare, la fel de importantă ca o descriere completă și pertinentă a mărfurilor.

Cu toate acestea, indexarea prezintă, prin natura sa, un anumit grad de subiectivitate. Aceeași decizie ITO prelucrată de două persoane diferite care indexează nu va avea în mod neapărat aceiași descriptori. Dat fiind caracterul subiectiv al indexării, este necesar un anumit grad de standardizare pentru a se asigura faptul că se urmează aceeași abordare și aceeași structură, indiferent de tipul de produs.

Metodologia generală de indexare ar trebui să urmeze **aceeași structură ca descrierea** și ar trebui, prin urmare, să definească și/sau să califice:

- tipul unui produs;
- starea fizică a unui produs;
- funcția sau utilizările unui produs;
- fiecare dintre elementele din care este compus un produs;
- ambalajul, dacă este relevant, și
- factorii pe care se bazează clasificarea.

În afară de structură, trebuie respectate **unele reguli generale privind indexarea**:

- indexarea trebuie să înceapă cu un descriptor concret, și anume cu un substantiv precum „haină”, „căști audio”, „îmbinări metalice”, „crap”;
- indexarea trebuie să reflecte descrierea și nimic altceva (în special nu clasificarea tarifară vamală) și, prin urmare, nu ar trebui să includă informații care nu apar în descriere și
- datele confidențiale nu pot fi menționate nici în descriere, nici în indexare.

În plus, este extrem de important ca toate cuvintele-cheie să fie extrase din tezaur. Se recomandă ca în fiecare ITO să fie incluse **cel puțin 5 cuvinte-cheie**.

7.3.5. Imagini (caseta 12)

Deși, după clasificarea tarifară, descrierea clară și precisă este cel mai important element pentru adoptarea deciziei ITO, descrierea poate fi îmbunătățită în continuare prin adăugarea unei imagini a mărfurilor în cauză. Imaginile pot **clarifica imediat natura și caracteristicile mărfurilor** și pot facilita mult vămuirea mărfurilor de către lucrătorii vamali.

Unele mărfuri pot avea caracteristici clare și imaginile lor nu vor adăuga nimic la o descriere bună. Acest lucru este valabil mai ales în cazul pulberilor și al lichidelor. Cu toate acestea, alte mărfuri pot avea caracteristici suficient de distincte sau de unice pentru a merita atașarea unei (unor) imagini la decizie.

Autoritatea vamală emitentă decide numărul de imagini atașate la o cerere sau la o decizie ITO. Justificarea pentru atașarea oricărei imagini este că aceasta transmite informații importante și contribuie la înțelegerea produsului descris. În mod ideal, **o imagine ar trebui atașată atât la**

cerere, cât și la decizia ITO rezultantă. Se recomandă ca cel puțin o imagine atașată la cerere să fie preluată de decizia ITO finală. Acest lucru creează automat o legătură între cele două documente.

Atunci când se atașează imagini la deciziile ITO trebuie luată întotdeauna în considerare **confidențialitatea**. Dacă nu este posibil să se mascheze elementele de identificare (de exemplu denumirile comerciale, logourile, ambalajul produsului care este distinctiv și sinonim cu o marcă), imaginea trebuie întotdeauna plasată în câmpul confidențial. Dacă nu sunt implicate aspecte legate de confidențialitate, imaginea ar trebui plasată în câmpul aflat la dispoziția publicului larg.

Este posibil să se atașeze la aceeași decizie o imagine publică și o imagine confidențială a aceluiași produs. Având în vedere faptul că cererile de ITO nu sunt divulgate publicului, nu există niciun motiv pentru a exclude din cereri imagini care altfel ar fi confidențiale într-o decizie.

Trebuie reținut faptul că imaginile și cuvintele-cheie sunt atașate la deciziile ITO pentru a ajuta autoritățile vamale atunci când efectuează căutări în baza de date ITOE-3 pentru decizii ITO similare. Interogările care includ imagini și cuvinte-cheie sunt cel mai des folosite, deoarece contribuie la prevenirea divergențelor chiar și în cazurile în care o decizie ITO este emisă într-o limbă pe care agentul vamal ce efectuează căutarea nu o cunoaște. Dat fiind că multe căutări inițiale în baza de date sunt efectuate pe bază de imagini, atașarea unei imagini greșite poate duce la emiterea unor decizii ITO divergente.

În general, imaginile trebuie să se refere la mostrele prezentate de solicitant. Imaginile informative se pot prezenta sub **diferite forme**:

- fotografii digitale;
- texte scanate (de exemplu, descrieri ale produselor sau liste de ingrediente) și ilustrații (de exemplu, desene sau diagrame de circuite) din broșuri sau din documentele specializate ale altor producători și
- alte documente (de exemplu, fișe tehnice sau, dacă este relevant, formulele și conținutul afișate pe ambalaj).

Se recomandă ca imaginile atașate la deciziile ITO să fie unice, în măsura în care acest lucru este posibil. Dacă imaginea este obținută din broșurile producătorilor, se poate să nu fie întotdeauna posibilă atașarea unei imagini unice.

Dacă odată cu cererea nu se prezintă nicio imagine și nicio mostră, autoritatea vamală poate realiza ulterior o imagine pentru a o atașa la cererea respectivă. Imaginile atașate la cererile și deciziile ITO ar trebui să aibă întotdeauna relevanță și să constituie un standard suficient pentru mărfuri. **Atunci când se realizează imagini ar trebui luate în considerare următoarele aspecte:**

- Fotografați obiectul pe un fundal neutru. Evitați fundalurile decorate, deoarece acestea măresc dimensiunea imaginii. În plus, fundalurile neutre distrag atenția mai puțin, în special atunci când obiectul din imagine este de asemenea decorat.
- Nu măriți rezoluția imaginii decât dacă este necesar pentru obținerea unei imagini clare. În schimb, luați în considerare realizarea unei imagini de ansamblu a obiectului și completarea

acesteia cu imagini de prim-plan ale detaliilor semnificative, toate la o rezoluție mai mică. O astfel de soluție este mai bună decât o imagine de înaltă rezoluție.

- Luați în considerare modalitățile optime de redare a naturii și a caracteristicilor importante ale obiectului din imagine. Aspecte precum nuanța, textura, luminile și umbrele pot fi importante pentru a face imaginea mai explicită. De exemplu, dimensiunea unui obiect poate fi importantă, dar trebuie luate în considerare modalitățile optime de a reda acest fapt într-o imagine. Deși un astfel de detaliu poate să nu aibă nicio importanță pentru clasificare, el poate fi important în scopuri de identificare la vămuirea mărfurilor.
- Imaginile JPG care depășesc 300 KB vor fi redimensionate în mod automat de sistem, în timp ce atașamentele PDF vor fi respinse de sistem dacă depășesc 500 KB.

7.4. Emiterea unei decizii ITO

Atunci când cererea este completă și exactă și nu există decizii ITO divergente în ceea ce privește clasificarea, statul membru trebuie să emită decizia ITO și să o pună la dispoziția celorlalte state membre, spre consultare, prin încărcarea acesteia în baza de date ITOE-3 fără întârziere și cel târziu în termen de 7 zile de la emiterea sa [articolul 21 alineatul (1) din APA].

Trebuie precizat că, odată ce o ITO este publicată în baza de date ITOE-3, ea nu poate fi modificată decât în trei privințe: data de încetare a valabilității, codul de invalidare și o posibilă „perioadă de utilizare prelungită” (a se vedea secțiunea 12).

În cazul unor probleme tehnice legate de transmiterea deciziilor ITO către baza de date ITOE-3, unitățile competente din cadrul Comisiei (în prezent DG TAXUD A4 și B3) trebuie să fie informate fără întârziere cu privire la natura problemei, indicându-se soluțiile posibile.

8. DECIZII ITO DIVERGENTE

Motivul principal pentru introducerea informațiilor tarifare obligatorii a fost să se asigure **aplicarea uniformă a legislației vamale**, iar acest obiectiv a rămas constant. Autoritățile vamale ale tuturor statelor membre au responsabilitatea de a evita emiterea de decizii ITO divergente.

O divergență apare atunci când două sau mai multe **decizii ITO pentru produse identice sau suficient de similare sunt emise cu clasificări la numere de cod tarifar diferite**. O astfel de situație creează un dezechilibru în ceea ce privește tratamentul acordat comercianților în UE. Divergențele pot apărea în cadrul autorităților vamale și între statele membre. Având în vedere elementul uman implicat în emiterea de decizii ITO, este inevitabil ca, în cazuri foarte rare, să nu apară o divergență și, atunci când aceasta este identificată, trebuie depuse toate eforturile pentru a fi soluționată cât mai curând posibil. Respectarea prezentului ghid ar trebui să reducă la minimum numărul acestor divergențe.

Este important să se răspundă la întrebarea privind modul de abordare a deciziilor ITO care s-a constatat că sunt în contradicție cu alte decizii ITO. Odată ce un stat membru descoperă ceea ce pare a fi o divergență de clasificare, statul membru respectiv trebuie să contacteze statul membru (statele membre) care a (au) emis decizia (deciziile) ITO potențial divergentă(e). Dacă ambele părți pot ajunge la un acord, acestea trebuie să soluționeze problema și să informeze celelalte state membre prin intermediul CIRCABC.

Divergențele pot fi identificate de Comisie sau de statele membre. În cazul în care:

- **Comisia a identificat o divergență de clasificare**
 - Comisia informează autoritățile vamale ale statelor membre, prin intermediul CIRCABC, că emiterea de ITO pentru mărfurile în discuție este suspendată până la asigurarea clasificării corecte și uniforme a mărfurilor. [**Articolul 23 alineatul (1) din APA**]
- sau
- **Statele membre s-au contactat reciproc și nu au reușit să soluționeze o divergență într-un termen maxim de 90 de zile⁷**
 - Comisiei trebuie să îi fie prezentată o expunere completă și motivată care să conțină toate informațiile (inclusiv detalii cu privire la argumentele prezentate în cadrul contactelor bilaterale/multilaterale) relevante pentru această chestiune.

La primirea expunerii motivate, Comisia evaluează cazul și, dacă îl acceptă, transmite autorităților vamale ale statelor membre o notificare prin care **suspendă emiterea de decizii ITO** pentru mărfurile în cauză [**articolul 23 alineatul (1) din APA**] **țimp de maximum 10 luni** [**articolul 23 alineatul (2) din APA** și **articolul 34 alineatul (10) litera (a) din CVU**]. În circumstanțe excepționale, poate fi aplicată o **prelungire suplimentară de cel mult 5 luni** [**articolul 20 alineatul (1) din AD**].

Un document care conține expunerea motivată și alte informații relevante va fi încărcat în CIRCABC.

Chestiunea va fi trimisă spre **consultare la nivelul Uniunii** în cel mai scurt timp și **nu mai târziu de 120 de zile** de la data la care Comisia a notificat autorităților vamale suspendarea emiterii de decizii ITO pentru mărfurile în cauză. [**Articolul 23 alineatul (2) din APA**]

Autoritatea vamală trebuie să emită o decizie ITO cel târziu în termen de 120 de zile de la data acceptării cererii, cu excepția cazului în care se prevede altfel [**articolul 22 alineatul (3) din CVU**]. Atunci când emiterea de decizii ITO este suspendată, perioada de 120 de zile pentru emiterea deciziilor ITO va fi prelungită cu perioada de 10 (sau 15) luni de suspendare a emiterii de decizii ITO [**articolul 23 alineatul (1) din APA**].

Odată ce divergența a fost soluționată și a fost convenită o clasificare corectă și uniformă, Comisia va notifica autorităților vamale ale statelor membre faptul că **suspendarea s-a încheiat** și că pot relua emiterea de ITO pentru mărfurile respective [**articolul 23 alineatul (3) din APA**].

9. NATURA JURIDICĂ A UNEI DECIZII ITO

Codul vamal a decretat că perioada de valabilitate a unei decizii ITO este de 6 ani. Cu toate acestea, în temeiul CVU, perioada legală de valabilitate a unei decizii a fost redusă de la 6 ani la 3 ani. [**Articolul 33 alineatul (3) din CVU**] Aceasta înseamnă că orice decizie ITO emisă după 1 mai 2016 trebuie să aibă o **perioadă de valabilitate care nu depășește 3 ani**, în timp ce deciziile emise înainte de data respectivă au o perioadă de valabilitate de 6 ani.

⁷

Această perioadă maximă de 90 de zile ar trebui inclusă în termenul de 120 de zile de emiteră a deciziei ITO.

Începând de la 1 mai 2016, deciziile ITO sunt **obligatorii atât pentru autoritățile vamale, cât și pentru titular:** (i) numai în ceea ce privește mărfurile pentru care formalitățile vamale au fost finalizate după data la care intră în vigoare decizia și (ii) numai cu efect de la data la care titularul a primit sau se consideră că a primit notificarea deciziei [**articolul 33 alineatul (2) literele (a) și (b) din CVU**]. **Deciziile ITO nu pot intra în vigoare și nici nu pot fi emise retroactiv.**

Odată cu intrarea în vigoare a CVU, există o **obligație legală a comercianților de a-și declara deciziile ITO și de a le utiliza atunci când importă sau exportă mărfurile în cauză.** (**Articolul 20 din APA**) Acest lucru implică faptul că, începând de la 1 mai 2016, titularul unei decizii ITO emise înainte de această dată va fi obligat, de asemenea, să declare și să utilizeze decizia sa ITO atunci când importă sau exportă mărfurile în cauză (**articolele 252 și 254 din AD**).

Responsabilitatea pentru declararea corectă a mărfurilor în vamă îi revine operatorului economic. Operatorii economici care desemnează reprezentanți trebuie să se asigure că reprezentanții respectivi sunt pe deplin conștienți de orice decizii ITO pe care le dețin. Autoritățile vamale **monitorizează respectarea obligațiilor care rezultă din decizia respectivă**, inclusiv obligația titularului de a declara și de a utiliza decizia ITO. [**Articolul 23 alineatul (5) din CVU**]

Deciziile ITO nu pot fi modificate. [**Articolul 34 alineatul (6) din CVU**]

10. ANULAREA DECIZIILOR ITO (*EX TUNC*)

Prin derogare de la articolul 23 alineatul (3) și de la articolul 27 din CVU (articole referitoare la aplicarea legislației vamale în general), deciziile ITO trebuie anulate în cazul în care se bazează pe **informații inexacte sau incomplete furnizate de solicitanți** [**articolul 34 alineatul (4) din CVU** – articol legat în mod specific de ITO]. În consecință, în temeiul regulii speciale de la articolul 34 alineatul (4), furnizarea de informații incorecte sau incomplete de către solicitant reprezintă singura condiție care poate duce la anularea unei decizii ITO.

În ceea ce privește data la care intră în vigoare anularea, se aplică regula generală de la articolul 27 alineatul (3) și, prin urmare, anularea intră în vigoare la data la care a intrat în vigoare decizia ITO inițială. În caz de anulare a deciziei ITO, importurile de mărfuri vizate de decizia ITO anulată ar putea face obiectul recuperării *ex post* a oricăror sume aferente taxelor vamale care sunt restante la data intrării în vigoare a anulării deciziei ITO.

Titularul deciziei trebuie notificat în scris cu privire la decizia de anulare a deciziei sale ITO, fie printr-o scrisoare, fie printr-un mesaj electronic. [**Articolul 27 alineatul (2) din CVU**] De asemenea, autoritatea vamală trebuie să introducă numărul codului de invalidare corespunzător (în acest caz, 54) în baza de date ITOE-3 (lista codurilor de invalidare figurează în anexa 5). Sistemul va introduce automat data la care a intrat în vigoare anularea.

În caz de anulare **nu se poate acorda o perioadă de utilizare prelungită.** (A se vedea secțiunea 12)

11. DECIZII ITO CARE ÎNCETEAZĂ SĂ FIE VALABILE SAU CARE SUNT REVOCATE (*EX NUNC*)

Perioada legală de valabilitate a unei decizii ITO este de 3 ani. Cu toate acestea, în anumite circumstanțe perioada respectivă de 3 ani poate fi redusă, iar decizia ITO va înceta să fie valabilă sau va fi revocată înainte de sfârșitul acestei perioade. [**Articolul 33 alineatul (3) din CVU**]

11.1. Decizii ITO care încetează să fie valabile

O decizie ITO încetează să fie valabilă în cazul în care aceasta nu mai este conformă cu dispozițiile de drept în următoarele circumstanțe:

- Ca urmare a adoptării de modificări privind oricare dintre nomenclaturile menționate la articolul 56 alineatul (2) literele (a) și (b) din CVU. **[Articolul 34 alineatul (1) litera (a) din CVU]**
- Ca urmare a adoptării de către Comisie a unei măsuri de stabilire a clasificării tarifare a mărfurilor. **[Articolul 34 alineatul (1) litera (b) din CVU și articolul 57 alineatul (4)]**

Autoritățile vamale nu au nicio obligație legală de a informa titularul deciziei ITO atunci când decizia sa încetează să mai fie valabilă. Cu toate acestea, se recomandă să se facă acest lucru atunci când decizia încetează să fie valabilă ca urmare a adoptării măsurilor menționate la articolul 34 alineatul (1) litera (b) din CVU.

În conformitate cu **articolul 34 alineatul (1) din CVU**, deciziile ITO încetează să fie valabile cu efect de la data intrării în vigoare a modificărilor aduse nomenclaturilor **[litera (a) de la articolul respectiv]** sau de la data intrării în vigoare a regulamentelor de punere în aplicare ale Comisiei privind clasificarea (regulamentele de clasificare) **[litera (b) de la articolul respectiv]**.

Valabilitatea deciziilor ITO nu încetează cu efect retroactiv. [Articolul 34 alineatul (3) din CVU].

11.2. Decizii ITO care sunt revocate

Dispozițiile specifice privind revocarea deciziilor ITO sunt prevăzute la articolul 34 alineatele (7) și (11) din CVU. Autoritățile vamale trebuie să revoce deciziile ITO în următoarele circumstanțe:

- în cazul în care acestea nu mai sunt compatibile cu interpretarea niciuneia dintre nomenclaturile menționate la articolul 56 alineatul (2) literele (a) și (b) din CVU **[articolul 34 alineatul (7) litera (a) din CVU]**, decurgând din:
 - notele explicative la Nomenclatura combinată;
 - o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene;
 - decizii și avize privind clasificarea sau modificări ale notelor explicative la Nomenclatura sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor al Organizației Mondiale a Vămirilor;
- în alte cazuri specifice **[articolul 34 alineatul (7) litera (b) din CVU]**;
- în cazul în care Comisia a emis o decizie prin care se dispune revocarea anumitor decizii ITO de către un stat membru **[articolul 34 alineatul (11) din CVU]**.

Pe lângă dispozițiile specifice aplicabile revocării deciziilor ITO [articolul 34 alineatul (7) literele (a) și (b) din CVU], există **dispoziții generale care se aplică**

și deciziilor ITO. Acestea sunt prevăzute la **articolul 23 alineatul (3)** și la **articolul 28 din CVU**, menționate la articolul 34 alineatul (5) din CVU.

În contextul deciziilor ITO, autoritățile vamale care au luat o decizie o pot revoca în orice moment în cazul în care nu este conformă cu legislația vamală sau în cazul în care una sau mai multe dintre condițiile pentru luarea deciziei respective nu erau sau nu sunt îndeplinite, de exemplu în următoarele situații:

- ca urmare a unor discuții bilaterale între statele membre, în cadrul cărora una dintre părți revocă anumite decizii ITO;
- ca urmare a unui control administrativ în cadrul căruia autoritatea vamală decide că s-a comis o eroare de clasificare;
- în cazul în care la nivelul Uniunii este adoptată o îndrumare privind clasificarea mărfurilor la o anumită poziție, de exemplu ca urmare a concluziilor Comitetului Codului vamal. Cu toate acestea, în cazurile de clasificare o asemenea revocare nu ar trebui să se bazeze pe decizia Comitetului Codului vamal în sine, ci mai degrabă pe raționamentul juridic care stă la baza acestei decizii, și anume interpretarea dispozițiilor legale aplicabile clasificării tarifare a mărfurilor în cauză din decizia ITO.

În conformitate cu dispozițiile generale de la **articolul 22 alineatul (4) din CVU**, data la care decizia de revocare intră în vigoare este data la care o primește sau se consideră că a primit-o solicitantul. Cu toate acestea, articolul respectiv nu se aplică revocării unei decizii ITO în cazurile specifice prevăzute la **articolul 34 alineatul (7) litera (a) punctele (i)-(iii) din CVU**. După cum se prevede la articolul menționat, data la care revocarea unei decizii ITO intră în vigoare este data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a notelor explicative la NC, a unei hotărâri a CJUE, a deciziilor sau avizelor de clasificare ori a modificărilor aduse notelor explicative la SA.

O decizie ITO trebuie revocată în cazul unor erori materiale (adică erori care nu afectează clasificarea mărfurilor, precum erori sau omisiuni privind numele sau adresa titularului, atașarea unei imagini greșite etc.). În cazurile în care s-a produs o eroare materială (de exemplu, la decizia ITO a fost atașată o imagine greșită), decizia ar trebui revocată cu codul de invalidare 65 (invalidată din alte motive decât clasificarea). Apoi poate fi emisă o nouă decizie ITO (fără a fi necesar ca solicitantul să depună o nouă cerere de ITO). Data de începere a valabilității noii decizii ar trebui să fie mai mare sau egală cu data la care este revocată decizia ITO existentă.

Indiferent de circumstanțele în care este revocată o decizie ITO, titularul trebuie să fie întotdeauna notificat în scris, fără excepție, fie printr-o scrisoare, fie printr-un mesaj electronic. [**Articolul 28 alineatul (3) din CVU**]

Trebuie remarcat faptul că deciziile ITO nu pot fi revocate la cererea titularului. [**Articolul 34 alineatul (5) din CVU**]

Trebuie să se atragă atenția asupra importanței unei evaluări atente pentru a se stabili dacă o măsură de clasificare (un regulament sau o decizie de clasificare, note complementare sau note

explicative la Nomenclatura combinată) este cu adevărat necesară pentru a invalida o decizie ITO.

Pentru a accelera soluționarea diferențelor de clasificare și pentru a evita amânările inutile, autoritățile vamale ale statelor membre pot utiliza posibilitatea oferită de hotărârea Timmermans⁸ atunci când revocă decizii ITO din alte motive decât existența unei măsuri.

În cauzele conexe C-133/02 și C-134/02 Timmermans Transport and Logistics BV, CJUE a hotărât că „în cazul în care, la o examinare mai detaliată, autoritățile vamale consideră că interpretarea [Nomenclaturii combinate dată de autoritățile vamale în cadrul unei ITO] este greșită, ca urmare a unei erori de apreciere sau a evoluției concepțiilor în ceea ce privește clasificarea tarifară, ele au dreptul de a considera că una dintre condițiile stabilite pentru emiterea unei ITO nu mai este îndeplinită și de a revoca ITO respectivă în vederea modificării clasificării tarifare a mărfurilor în cauză”.

Trebuie stabilit în baza de date ITOE-3 codul de invalidare corespunzător circumstanțelor cauzei (de exemplu 62, 63, 64 și 65) și trebuie introdusă o nouă dată de încetare a valabilității, și anume data la care decizia încetează să fie valabilă sau este revocată.

În cazul în care deciziile ITO încetează să fie valabile sau sunt revocate, importurile de mărfuri ce fac obiectul deciziei ITO care încetează să fie valabilă sau care este revocată pot face obiectul recuperării *ex post* a oricăror sume aferente taxelor vamale care sunt restante la data la care decizia încetează să fie valabilă sau la data la care intră în vigoare revocarea deciziei ITO.

În anumite cazuri, titularul unei decizii ITO care a încetat să fie valabilă sau care a fost revocată poate beneficia de o perioadă de utilizare prelungită, în anumite condiții. (A se vedea secțiunea 12)

12. PERIOADĂ DE UTILIZARE PRELUNGITĂ („PERIOADĂ DE GRAȚIE”)

Poate fi acordată o perioadă de utilizare prelungită și o decizie ITO poate fi utilizată în continuare în legătură cu contractele cu caracter obligatoriu care s-au bazat pe decizia respectivă și care au fost încheiate înainte ca aceasta să înceteze să fie valabilă sau să fie revocată [**articolul 34 alineatul (9) din CVU**]. Această concesie vizează evitarea producerii de efecte negative asupra comercianților de către circumstanțe asupra cărora aceștia nu au niciun control. Cu toate acestea, nu se va acorda în mod sistematic o perioadă de utilizare prelungită în toate situațiile în care o decizie ITO a încetat să fie valabilă sau a fost revocată, ci aceasta poate fi acordată numai în anumite condiții și în situații specifice.

Condițiile pentru acordarea unei perioade de utilizare prelungită sunt următoarele:

- operatorul economic a încheiat **contracte cu caracter obligatoriu** pe baza clasificării din decizia care a încetat să fie valabilă sau a fost revocată, iar contractele respective au fost încheiate înainte de această dată [și anume înainte de data indicată la articolul 34 alineatul (7) litera (a), dacă este cazul];

⁸ Cauzele conexe C-133/02 și C-134/02 Timmermans Transport and Logistics BV:
<http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?jsessionid=9ea7d0f130d533c0d1561c5b48d78461e2e91a826954.e34KaxiLc3eQc40LaxqMbN4Oc3mRe0?text=&docid=48861&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=364307>

- perioada de utilizare prelungită a fost solicitată **în termen de 30 de zile** de la data la care decizia ITO a încetat să fie valabilă sau a fost revocată. Pentru revocări, punctul de începere a perioadei de 30 de zile este data la care solicitantul primește sau se consideră că a primit decizia autorităților vamale de a revoca decizia ITO;
- cererea a fost înaintată **autorității vamale care a emis decizia inițială**;
- **măsura** care a condus la invalidarea sau la revocarea deciziei ITO nu exclude acordarea unei perioade de utilizare prelungită; [articolul 34 alineatul (9) și articolul 57 alineatul (4) din CVU]
- **cantitățile** pentru care se solicită o perioadă de utilizare prelungită și **statul sau statele membre** în care mărfurile vor fi vămuite în perioada de utilizare prelungită sunt indicate în cerere;

O perioadă de utilizare prelungită poate fi acordată pentru:

- deciziile ITO care încetează să fie valabile ca urmare a **unor măsuri adoptate de Comisie pentru a determina clasificarea tarifară a mărfurilor** (de exemplu, regulamente de clasificare) [articolul 34 alineatul (1) litera (b) din CVU];
- deciziile ITO revocate în cazul în care nu sunt conforme cu legislația vamală sau în cazul în care **una sau mai multe dintre condițiile pentru luarea deciziei nu erau sau nu mai sunt îndeplinite** [articolul 23 alineatul (3) și articolul 28, menționate la articolul 34 alineatul (5) din CVU];⁹
- deciziile ITO revocate ca urmare a unor **modificări aduse notelor explicative la NC** [articolul 34 alineatul (7) litera (a) punctul (i) din CVU];
- deciziile ITO revocate ca urmare a unei **hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene** [articolul 34 alineatul (7) litera (a) punctul (ii) din CVU];
- deciziile ITO revocate ca urmare a unor **decizii de clasificare, avize privind clasificarea sau modificări ale notelor explicative la Nomenclatura SA, adoptate de OMV** [articolul 34 alineatul (7) litera (a) punctul (iii) din CVU].

Nu se acordă o perioadă de utilizare prelungită pentru:

- **deciziile ITO care au fost anulate** din cauza furnizării de informații inexacte sau incomplete de către solicitant [articolul 34 alineatul (4) din CVU];
- deciziile ITO care încetează să fie valabile ca urmare a unor **modificări aduse Nomenclaturii sistemului armonizat și Nomenclaturii combinate** [articolul 34 alineatul (1) litera (a) din CVU]. Modificările aduse ambelor nomenclaturi sunt publicate cu cel puțin 2 luni înainte de intrarea lor în vigoare. Astfel, titularii acestor decizii au posibilitatea de a obține decizii ITO de înlocuire care vor fi conforme cu legislația. În mod similar, nici deciziile ITO emise la nivelul TARIC care încetează să fie valabile ca urmare a modificării codurilor TARIC (de exemplu din cauza introducerii unor suspendări tarifare, contingente tarifare, instrumente de apărare comercială sau a altor măsuri) nu au dreptul la o perioadă de utilizare prelungită;
- deciziile ITO revocate din cauza unor **erori materiale**. Întrucât clasificarea din astfel de decizii nu este afectată de eroare, nu există niciun motiv pentru a se acorda o perioadă de utilizare prelungită;

⁹ Un amendament la articolul 34 alineatul (9) UCC a fost publicat în Jurnalul Oficial la 25 martie 2019. Acesta intră în vigoare la 14 aprilie 2019. Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/474 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019.

- deciziile ITO revocate ca urmare a unei **decizii a Comisiei prin care se solicită statului sau statelor membre să revoce o decizie ITO**, pentru a se asigura o clasificare tarifară corectă și uniformă [articolul 34 alineatul (11) din CVU].

Autoritatea vamală a statului membru decide dacă să acorde sau nu perioada de utilizare prelungită solicitată și **notifică decizia sa titularului, cât mai curând posibil și nu mai târziu de 30 de zile** de la data la care a avut la dispoziție toate informațiile necesare pentru a lua decizia.

Perioada de utilizare prelungită **nu trebuie să depășească 6 luni** de la data la care decizia ITO încetează să fie valabilă sau de la data la care a intrat în vigoare revocarea acesteia [articolul 34 alineatul (1) litera (b) și alineatul (7) din CVU]. Ea poate fi limitată la o perioadă mai scurtă, dacă acest lucru este prevăzut într-o măsură.

În cazurile în care autoritatea vamală acordă o perioadă de utilizare prelungită a deciziei ITO, cantitatea de mărfuri este o informație obligatorie în decizia ITO (**anexa A la AD**). Trebuie precizate următoarele informații:

- **data de încheiere a perioadei de utilizare prelungită;**
- **cantitățile de mărfuri** care pot fi vămuite în această perioadă;
- **unitățile**, exprimate în unități suplimentare în sensul Nomenclaturii combinate [anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului].

În cazul în care contractul nu menționează cantități specifice, autoritățile vamale trebuie să stabilească cantitatea de mărfuri care poate fi vămuțată în cursul perioadei de utilizare prelungită, pe baza unei previziuni rezonabile furnizate de titular. Orice alte state membre în care mărfurile sunt vămuite în cursul perioadei de utilizare prelungită trebuie să fie informate în mod bilateral cu privire la decizia de acordare a utilizării prelungite, incluzându-se toate detaliile relevante.

Trebuie reamintit faptul că utilizarea unei decizii pentru care a fost acordată o perioadă de utilizare prelungită trebuie să înceteze (i) **la data la care expiră perioada de utilizare prelungită a deciziei în cauză** sau (ii) imediat ce **cantitățile de mărfuri care pot fi vămuite în această perioadă au fost epuizate**, oricare dintre cele două condiții este îndeplinită prima [articolul 22 alineatul (2) din APA]. Comisia informează autoritățile vamale de îndată ce aceste cantități au fost epuizate¹⁰.

Autoritățile vamale care au decis să acorde o perioadă de utilizare prelungită trebuie să monitorizeze respectarea de către titular a obligațiilor care decurg din decizia respectivă. Acest lucru implică în special monitorizarea cantității de mărfuri vămuite în decursul acestei perioade. [Articolul 23 alineatul (5) din CVU]

13. MĂRFURI SUFICIENT DE SIMILARE

În contextul informațiilor tarifare obligatorii, mărfurile care au caracteristici similare și între care diferențele sunt irelevante în scopul clasificării lor tarifare (aceiași cod NC) trebuie considerate ca fiind suficient de similare cu cele care fac obiectul unui regulament al Comisiei. Trebuie să se

¹⁰ Trebuie remarcat faptul că o astfel de monitorizare va deveni posibilă numai atunci când toate autoritățile vamale ale statelor membre își vor fi adaptat sistemele naționale de prelucrare a declarațiilor la cerințele CVU, astfel încât să poată transmite toate datele din declarație către SURV-RECAPP.

țină de asemenea seama de „motivele” [coloana (3)] care stau la baza unui regulament al Comisiei.

Curtea de Justiție a UE (CJUE) și-a exprimat punctul de vedere cu privire la aplicabilitatea regulamentelor Comisiei în cazul mărfurilor considerate a fi „suficient de similare”.

Puncte de vedere generale ale CJUE

Cauza C-376/07 Kamino International Logistics BV (punctele 63-67):

Curtea a afirmat că din jurisprudență reiese că un „regulament [de clasificare] are un caracter general în măsura în care nu se aplică unui anumit operator, ci ansamblului produselor identice cu cel care a făcut obiectul acestei clasificări” (punctul 63). Curtea a adăugat că „deși aplicarea, prin analogie, a unui regulament de clasificare produselor similare celor vizate de acest regulament favorizează o interpretare coerentă a Nomenclurii combinate, precum și egalitatea de tratament a operatorilor”, „într-o astfel de ipoteză mai este necesar ca produsele care trebuie clasificate și cele vizate de regulamentul de clasificare să fie suficient de similare”.

Cauza C-119/99 Hewlett Packard BV (punctul 19):

„Un regulament de clasificare are un domeniu de aplicare general în sensul că nu se aplică unui anumit operator, ci generalității produselor identice cu cel care a fost examinat de Comitetul Codului vamal”.

Cauza C-130/02 Krings (punctul 35):

„aplicarea prin analogie a unui regulament de clasificare precum Regulamentul nr. 306/2001 în privința produselor asemănătoare cu cele vizate de acest regulament favorizează o interpretare coerentă a NC, precum și egalitatea de tratament a operatorilor”.

CJUE și-a exprimat, în următoarele cauze, opinia potrivit căreia **mărfurile pot fi considerate suficient de similare** cu mărfuri care fac obiectul unui regulament și, prin urmare, ar fi clasificate prin analogie:

Grofa GmbH, GoPro Cooperatief (cauzele conexate C-435/15 și C-666/15): Camerele de acțiune în cauză foloseau aceeași tehnologie ca și camera de acțiune care făcea obiectul Regulamentului nr. 876/2014 al Comisiei (punctele 46-48).

Curtea a observat că produsele nu erau identice, deoarece produsul care făcea obiectul regulamentului putea fi fixat pe un obiect precum o cască, putea fi ținut în mână, avea o capacitate de înregistrare mai scurtă și o rezoluție mai bună, putea realiza fotografii de mai bună calitate și permitea verificarea calității.

Cu toate acestea, Curtea a constatat că produsele aveau în comun următoarele caracteristici: un port microHDMI, un port miniUSB, o conexiune Wifi, capacitatea de a realiza fotografii și secvențe video înregistrate de peste 30 de minute, destinate utilizării în cadrul activităților sportive. Produsele nu aveau zoom, vizor sau memorie internă integrată.

Conform aprecierii Curții, caracteristicile comune ambelor camere confirmau faptul că acestea erau suficient de similare și camerele care făceau obiectul hotărârii Grofa putea fi

clasificate prin analogie cu camera care făcea obiectul Regulamentului 876/2014 al Comisiei.

Krings GmbH (cauza C-130/02): Curtea a examinat clasificarea a două **produse pentru fabricarea de băuturi pe bază de ceai**. Fiecare dintre acestea avea o compoziție procentuală de zahăr și de extract de ceai diferită de cea a produsului care făcea obiectul Regulamentului nr. 306/2001 al Comisiei, care avea altă compoziție procentuală de zahăr și de extract de ceai (punctul 38).

Anagram International Inc. (cauza C-14/05): Curtea a examinat clasificarea unui **balon festiv din plastic**. Stratul exterior al balonului era făcut din plastic sudat, ceea ce era diferit de produsul care făcea obiectul Regulamentului nr. 442/2000 al Comisiei, la care stratul interior al balonului era făcut din plastic sudat. Conform hotărârii Curții, „motivele” din regulamentul prevăd că produsele respective pot fi imprimate cu diverse motive, fără a influența clasificarea ca balon de jucărie (punctele 33-35).

CJUE și-a exprimat, în următoarele cauze, opinia potrivit căreia **mărfurile nu pot fi considerate suficient de similare** cu mărfuri care fac obiectul unui regulament și, prin urmare, nu ar fi clasificate prin analogie:

Kamino International Logistics (C-376/07): Curtea a constatat că **monitoarele** în cauză (punctele 64-66) foloseau tehnologie LCD, în timp ce monitorul care făcea obiectul Regulamentului 754/2004 al Comisiei folosea tehnologie cu plasmă. În plus, Curtea a observat că rezoluția și dimensiunea ecranului monitoarelor erau de asemenea diferite și a concluzionat că mărfurile nu erau suficient de similare.

Oliver Medical SIA (C-547/13): Curtea a considerat că **dispozitivele de tratare a pielii cu laser** în cauză nu erau identice cu cele care făceau obiectul Regulamentului 119/2008 al Comisiei, deoarece difereau în ceea ce privește dimensiunea și greutatea, precum și tehnologia utilizată. Cu toate acestea, Curtea a considerat că regulamentul poate fi aplicat, prin analogie, dispozitivelor respective, făcând trimitere la „motivele” din a treia coloană a anexei, și anume „Clasificarea la poziția 9018 ca instrument sau aparat medical este, de asemenea, exclusă deoarece aparatul nu este utilizat nici pentru tratamente medicale și nici în practica profesională”. În consecință, regulamentul se poate aplica prin analogie datorită „motivelor” și nu caracteristicilor precum dimensiunea, greutatea și tehnologia (punctele 54-59). Întrucât produsul examinat de Curte era utilizat în practica profesională, dar și în saloanele de cosmetică, Regulamentul 119/2008 al Comisiei nu se putea aplica prin analogie.

Grofa GmbH, GoPro Cooperatief UA (cauzele conexate C-435/15 și C-666/15): Curtea a considerat că **camerile de acțiune** în cauză nu erau identice cu „camerile video de buzunar” care făceau obiectul Regulamentului 1249/2011 al Comisiei, deoarece camerele de acțiune în cauză realizau fotografii statice și nu aveau zoom digital, difuzor sau memorie internă integrată. Cu toate acestea, pentru a stabili dacă un regulament se poate aplica prin analogie, este de asemenea necesar să se ia în considerare „motivele” date de regulamentul respectiv: produsul care făcea obiectul regulamentului nu a fost considerat suficient de similar, deoarece „aparatul permite numai înregistrarea videofonică” (punctele 36-42).

Este necesar să se evalueze de la caz la caz dacă mărfurile sunt suficient de similare cu mărfuri care fac obiectul unui regulament al Comisiei. După cum s-a explicat mai sus, trebuie luate în considerare natura mărfurilor și caracteristicile acestora. De exemplu, în cauza Grofa/GoPro a CJUE, mărfurile în cauză nu erau identice cu mărfurile care făceau obiectul unui regulament, dar au fost considerate a fi suficient de similare. Camera care făcea obiectul regulamentului avea, de exemplu, o capacitate de înregistrare mai scurtă, o rezoluție mai bună etc. Cu toate acestea, produsele aveau diverse caracteristici în comun, de exemplu realizarea de fotografii statice și o capacitate de înregistrare video de peste 30 de minute. Conform aprecierii Curții, caracteristicile comune au confirmat faptul că mărfurile erau suficient de similare.

Cu toate acestea, atunci când este cazul, trebuie să se țină seama și de „motivele” includerii/excluderii mărfurilor dintr-un regulament - a se vedea coloana (3) „Motive”. Dacă un produs care face obiectul unui regulament este exclus de la o poziție, de exemplu din cauză că nu este utilizat în practica profesională (cum s-a menționat în cauza Oliver Medical), mărfurile examinate de CJUE ar putea fi considerate suficient de similare mărfurilor care fac obiectul regulamentului numai dacă nici ele nu sunt utilizate în practica profesională. În astfel de circumstanțe, caracteristicile produsului (dimensiuni, greutate și tehnologia utilizată) nu sunt factori decisivi pentru clasificarea unui produs la poziția respectivă.

Evaluarea va depinde de natura fiecărui produs în parte.

14. DREPTUL DE A FI AUDIAT

Dreptul de a fi audiat se aplică în situațiile în care autoritățile vamale intenționează să ia **o decizie care ar afecta în mod negativ persoana** căreia i se adresează.

În astfel de situații, autoritățile vamale au obligația de a **comunica destinatarului motivele pe care intenționează să își fundamenteze decizia** și trebuie ca acestuia să i se ofere **posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere [articolul 22 alineatul (6) din CVU].** **Articolul 8 din AD** prevede că termenul acordat solicitantului pentru a-și exprima punctul de vedere trebuie să fie de **30 de zile** de la data la care primește respectiva comunicare sau se consideră că a primit-o.

Este recomandabil să se solicite persoanei în cauză (solicitantul/titularul deciziei) să informeze autoritatea vamală dacă dorește să **renunțe la dreptul său de a fi audiată**. Decizia ITO a persoanei care hotărăște să renunțe la dreptul său de a fi audiată ar trebui revocată imediat ce autoritatea vamală este informată cu privire la decizia acesteia.

Articolul 8 alineatul (2) din APA CVU autorizează autoritățile vamale să ia decizia atunci când **persoana în cauză își exprimă punctul de vedere înainte de expirarea perioadei de 30 de zile**, cu excepția cazului în care aceasta își exprimă în mod simultan intenția de a prezenta și alte puncte de vedere în perioada respectivă.

Dacă **persoana în cauză nu răspunde în termenul de 30 de zile**, decizia ITO a acesteia trebuie revocată.

Dacă persoana în cauză decide să invoce dreptul său de a fi audiată și **argumentele sale sunt considerate nejustificate**, decizia care afectează în mod negativ solicitantul (și anume decizia de revocare a ITO) trebuie să prezinte motivele pe care se fundamentează **[articolul 22 alineatul (7) din CVU]**.

14.1. Cazuri în care se aplică dreptul de a fi audiat

1. Autoritatea vamală decide să nu emită o decizie ITO

Dreptul de a fi audiat trebuie acordat atunci când autoritatea vamală refuză să emită o decizie ITO (de exemplu, din cauza identificării unei „vânări” de ITO). Refuzul autorităților vamale de a emite o decizie ITO poate fi considerat ca **având un impact potențial negativ asupra intereselor unui operator economic**. În consecință, într-o asemenea situație, atunci când notifică solicitantul cu privire la decizia sa, autoritatea vamală trebuie să îl invite să își exprime punctul de vedere cu privire la chestiunea respectivă.

2. Anularea unei decizii ITO

Responsabilitatea pentru punerea la dispoziția autorităților vamale a tuturor informațiilor relevante referitoare la mărfurile pentru care se solicită o decizie ITO îi revine în întregime solicitantului. În conformitate cu **articolul 34 alineatul (4) din CVU**, deciziile ITO trebuie anulate în cazul în care se bazează pe **informații inexacte sau incomplete furnizate de solicitant**.

Titularului deciziei ITO în cauză trebuie să i se acorde dreptul de a-și exprima punctul de vedere înainte de executarea deciziei de anulare a deciziei sale.

3. Revocare din cauza unei erori de clasificare, de exemplu ca urmare a unei analize interne, a consultărilor cu alte state membre, a concluziilor Comitetului Codului vamal etc.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărât că „în cazul în care, la o examinare mai detaliată, autoritățile vamale consideră că interpretarea [Nomenclaturii combinate dată de autoritățile vamale în cadrul unei ITO] este greșită, ca urmare a unei erori de apreciere sau a evoluției concepțiilor în ceea ce privește clasificarea tarifară, ele au dreptul de a considera că una dintre condițiile stabilite pentru emiterea unei ITO nu mai este îndeplinită și de a revoca ITO respectivă în vederea modificării clasificării tarifare a mărfurilor în cauză”¹¹.

În asemenea cazuri, **revocarea deciziei ITO** ar putea într-adevăr să aibă un **efect negativ asupra intereselor unui operator economic**; prin urmare, titularului trebuie să i se acorde dreptul de a fi audiat.

4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) sau regulamente de punere în aplicare ale Comisiei privind clasificarea (regulamente de clasificare)

În cazurile în care s-a pronunțat CJUE sau în care este adoptat un regulament de punere în aplicare al Comisiei privind clasificarea, asemenea hotărâri sau regulamente nu afectează doar mărfurile identice pe care le vizează, ci, prin analogie, pot afecta și mărfuri similare. În cazul unui regulament de clasificare, regulamentul se poate aplica prin analogie produselor considerate a fi suficient de similare (a se vedea secțiunea 13). Prin urmare, **deciziile ITO pentru mărfuri care sunt considerate similare** trebuie de asemenea identificate de autoritățile vamale.

¹¹ Cauzele conexe C-133/02 și C-134/02 Timmermans Transport and Logistics BV:
<http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?jsessionid=9ea7d0f130d533c0d1561c5b48d78461e2e91a826954.e34KaxilC3eQc40LaxqMbN4Oc3mRe0?text=&docid=48861&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=364307>

Întrucât statele membre au fost implicate în discuții și și-au exprimat votul cu privire la regulamentul, ele știu deja că este în curs de pregătire o măsură care poate avea un impact asupra unui anumit număr de decizii ITO. Acest lucru oferă autorităților vamale timpul necesar pentru a stabili care sunt deciziile afectate de regulament.

Titularilor acestor decizii trebuie să li se acorde dreptul de a fi audiați deoarece, în fapt, este posibil să existe caracteristici distinctive ale produselor respective care le-ar exclude din domeniul de aplicare al hotărârii sau al regulamentului.

Atunci când o hotărâre a CJUE este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, titularii deciziilor ITO relevante trebuie să fie informați de autoritățile vamale cu privire la decizia iminentă de revocare a deciziei lor ITO, imediat după publicarea hotărârii. Titularii ale căror decizii ITO este posibil să înceteze să fie valabile ca urmare a intrării în vigoare a unui regulament de clasificare trebuie să fie de asemenea informați.

În astfel de cazuri, **invalidarea (regulamente de clasificare) sau revocarea (hotărâre a CJUE) deciziei ITO** ar putea avea într-adevăr un **efect negativ asupra intereselor unui operator economic**; prin urmare, titularului trebuie să i se acorde dreptul de a fi audiat.

5. Decizie ITO care nu mai este conformă cu (i) o notă explicativă la Nomenclatura combinată sau (ii) deciziile de clasificare, avizele de clasificare sau modificările aduse notelor explicative la SA, adoptate de OMV

Notele explicative la Nomenclatura combinată sunt considerate a fi un ajutor important pentru interpretarea domeniului de aplicare al diferitelor (sub)poziții tarifare, dar nu au caracter obligatoriu din punct de vedere juridic.

Autoritățile vamale ar trebui să identifice deciziile ITO pe care le-au emis și care sunt afectate de noua notă explicativă. Întrucât statele membre au fost implicate în discuțiile care au condus la nota explicativă respectivă și și-au exprimat votul cu privire la textul efectiv al notei, ele au deja cunoștință de aceasta și timp suficient pentru a examina deciziile ITO care consideră că sunt afectate de nota în cauză. Ca și în cazul notelor explicative la Nomenclatura combinată, deciziile de clasificare, avizele de clasificare sau modificările aduse notelor explicative la SA, adoptate de OMV [toate enumerate la articolul 34 alineatul (7) litera (a) punctul (iii) din CVU], sunt considerate documente de îndrumare pentru interpretarea domeniului de aplicare al diferitelor (sub)poziții tarifare.

Cu toate că autoritățile vamale sunt obligate să revoce o decizie ITO în conformitate cu articolul 34 alineatul (7) litera (a) punctul (iii) din CVU, ele trebuie totuși să determine care decizii ITO sunt afectate și trebuie revocate, deoarece niciunul dintre mijloacele identificate la articolul 34 alineatul (7) litera (a) punctul (iii) nu abordează o anumită decizie ITO. În acest gen de situație, titularului deciziei ar trebui să i se acorde întotdeauna dreptul de a fi audiat, deoarece **revocarea deciziei ITO** ar putea avea într-adevăr un **efect negativ asupra intereselor unui operator economic**.

Autoritățile vamale trebuie să informeze titularii cu privire la decizia iminentă de revocare a deciziei ITO, imediat după publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a (i) notei explicative, (ii) deciziilor de clasificare, avizelor de clasificare sau modificărilor aduse notelor explicative la SA, adoptate de OMV.

6. Neacordarea perioadei de utilizare prelungită

În anumite condiții, titularul unei decizii ITO care a încetat să fie valabilă sau care este revocată poate beneficia de o perioadă de utilizare prelungită. Refuzul autorității vamale de a acorda o perioadă de utilizare prelungită poate **avea un impact negativ asupra intereselor unui operator economic**. În consecință, înainte de a lua decizia finală, atunci când notifică titularul cu privire la decizia sa iminentă de a nu acorda o perioadă de utilizare prelungită, autoritatea vamală trebuie să îl invite să își exprime punctul de vedere cu privire la chestiunea respectivă.

14.2. Cazuri în care nu se aplică dreptul de a fi audiat

1. Autoritatea vamală clasifică mărfurile la un cod al mărfurilor diferit de cel indicat de solicitant în formularul de cerere

În cazurile în care, pe baza informațiilor furnizate de solicitant în formularul de cerere (inclusiv codul mărfurilor, dacă este indicat), autoritatea vamală clasifică mărfurile la un cod al mărfurilor diferit, titularul deciziei **nu are dreptul de a fi audiat [articolul 22 alineatul (6) litera (a) din CVU]**. Cu toate acestea, el are **dreptul la o cale de atac împotriva deciziei respective**. Aceste două drepturi nu trebuie confundate: operatorilor economici **trebuie să li se acorde dreptul la o cale de atac împotriva oricărei decizii luate** de autoritățile vamale, în timp ce **dreptul de a fi audiat trebuie acordat înainte de luarea oricărei decizii** care afectează în mod negativ operatorul economic.

Întrucât căile de atac intră în sfera de competență națională, statele membre au propria legislație și propriile dispoziții care le reglementează. Atunci când se notifică titularului decizia ITO, se recomandă să se explice și dispozițiile naționale în materie de căi de atac.

2. Revocare din cauza unei erori materiale/modificări din dosar care nu are legătură cu clasificarea

În cazul în care, de exemplu, numele și/sau adresa titularului sunt incorecte, titularul unei decizii ITO nu are dreptul de a fi audiat, deoarece o asemenea eroare într-o decizie ITO **nu afectează caracterul esențial al unei astfel de decizii**, și anume clasificarea tarifară a mărfurilor și securitatea juridică conferită de decizie. Mai mult, revocarea unei astfel de decizii **nu poate fi în detrimentul intereselor sale**, dat fiind că, din punct de vedere juridic, el nu are dreptul de a beneficia de respectiva decizie în starea incorectă a acesteia. În cazul în care operatorul economic are contracte cu caracter obligatoriu bazate pe decizia ITO respectivă, el nu este afectat negativ de reemiterea unei noi decizii cu toate informațiile corecte și cu aceeași clasificare tarifară.

În asemenea cazuri, autoritățile vamale trebuie să **revoce decizia incorectă și să emită una nouă** de îndată ce a fost constatată eroarea. Titularul deciziei nu trebuie să aibă obligația de a depune o nouă cerere, deoarece, în fapt, cererea sa inițială nu a fost administrată corect și, în consecință, el ar trebui să primească în mod automat o nouă decizie corectată.

3. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) sau regulamente de punere în aplicare ale Comisiei privind clasificarea (regulamente de clasificare)

În cazurile în care CJUE s-a pronunțat cu privire la o clasificare, orice **decizie ITO pentru mărfuri identice care au făcut obiectul unei hotărâri judecătorești trebuie revocată, cu efect de la data publicării dispozitivului hotărârii** în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*¹².

În cazurile în care a fost adoptat un regulament de punere în aplicare al Comisiei cu privire la o clasificare, orice **decizii ITO pentru mărfuri identice care au făcut obiectul unui regulament de clasificare încetează să fie valabile la data intrării în vigoare a regulamentului respectiv** (în principiu, în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*).

În ambele situații, autoritatea vamală nu ia o decizie, ci doar pune în aplicare legea sau un ordin judecătorec. În consecință, titularii deciziilor ITO emise pentru mărfurile care fac obiectul hotărârii sau al regulamentului nu au dreptul de a fi audiați.

4. Modificarea nomenclurilor (Sistemul armonizat, Nomenclatura combinată, TARIC)

Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor și Nomenclatura combinată evoluează în permanență, fiind introduse periodic modificări pentru a ține pasul cu evoluțiile tehnologice și industriale. Ca urmare, este posibil ca o decizie ITO să nu mai fie conformă cu SA și/sau cu NC, în cazul în care codurile din deciziile respective nu mai există. Prin urmare, **deciziile respective nu mai sunt conforme cu nomenclatura vamală în vigoare**, iar titularii acestor decizii nu au dreptul de a fi audiați.

5. Autoritatea vamală decide să nu emită o decizie ITO atunci când un solicitant nu furnizează informațiile solicitate de autoritățile vamale

În conformitate cu **articolul 22 alineatul (2) din CVU**, o persoană care depune o cerere de decizie privind aplicarea legislației vamale trebuie să furnizeze toate informațiile necesare autorităților vamale competente în scopul luării deciziei respective. Înainte de acceptarea cererii, autoritatea vamală poate solicita informații suplimentare în cazul în care constată că cererea nu conține toate informațiile necesare. Dacă **solicitantul nu furnizează informațiile cerute în termen de 30 de zile**, cererea nu este acceptată (**articolul 12 din APA CVU**). În asemenea cazuri, solicitantul nu are dreptul de a fi audiat.

6. Decizie a Comisiei prin care se solicită statelor membre să revoce o decizie ITO

În cazul unor decizii de punere în aplicare ale Comisiei care solicită statelor membre să revoce anumite decizii ITO [articolul 34 alineatul (11) din CVU] dreptul de a fi audiat nu se aplică. Deciziile ITO care urmează să fie revocate **fac obiectul deciziei respective**. Aceasta înseamnă că autoritățile vamale nu își mențin marja de apreciere în ceea ce privește stabilirea faptului dacă o decizie ITO intră sau nu în domeniul de aplicare al deciziei respective, ci pun în aplicare decizia Comisiei.

¹² De exemplu, în cauza Grofa GmbH/GoPro Cooperatief UA (cauzele conexe C-435/15 și C-666/15), Curtea a pronunțat o hotărâre preliminară cu privire la trei modele de camere din gama GoPro Hero 3 Black Edition și la GoPro Hero 3 Silver Edition, GoPro Hero 3 +Silver Edition, GoPro 4 Silver Edition, GoPro Hero 4 Black Edition și GoPro Hero. Numai deciziile ITO emise pentru camerele de acțiune care fac în mod specific obiectul unei hotărâri preliminare a CJUE pot fi revocate (dacă este cazul) cu efect de la data publicării dispozitivului hotărârii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Deciziile ITO pentru orice alt model de cameră de acțiune și pentru orice altă cameră vor fi revocate (dacă este cazul) cu efect de la data notificării titularului deciziei.

15. ROLUL INSTANTELOR NAȚIONALE

Se poate întâmpla ca instanțele naționale din statele membre să nu aibă întotdeauna aceleași opinii cu privire la clasificarea care rezultă în urma consultării dintre statele membre și Comisie și să ajungă la concluzii diferite.

Atunci când emit hotărâri, instanțele naționale aplică legislația UE privind clasificarea tarifară. În chestiuni referitoare la interpretarea dreptului UE, articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că instanțele naționale pot înainta astfel de chestiuni conflictuale Curții de Justiție a Uniunii Europene.

În cazul în care autoritățile vamale ale statelor membre **consideră că o hotărâre pronunțată de o instanță națională intră în conflict cu legislația UE**, ele trebuie, dacă este posibil, să conteste decizia și să solicite o trimitere preliminară adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene. Statele membre ar trebui să notifice Comisiei hotărârile instanțelor naționale care încalcă practicile consacrate în materie de clasificare sau creează divergențe. În acest scop, o copie a tuturor hotărârilor definitive relevante ale instanțelor naționale ar trebui să fie transmisă Comisiei pe cale electronică, cu un scurt rezumat în limba engleză, franceză sau germană. În orice caz, statele membre nu ar trebui să emită decizii ITO pe baza unei hotărâri a unei instanțe naționale care contravine măsurilor de clasificare tarifară stabilite la nivel european, cu excepția cazului în care instanța dispune astfel.

De asemenea, ar trebui clarificat faptul că **hotărârile instanțelor naționale sunt aplicabile sau au caracter juridic obligatoriu numai la nivel național.**

În timpul consultării la nivelul Uniunii, Comisia acordă prioritate discutării și soluționării cazurilor în care hotărârile instanțelor naționale ar putea conduce la decizii ITO divergente la nivel european.

16. LISTĂ DE VERIFICARE

Ca sprijin pentru funcționarii din cadrul autorităților vamale care sunt implicați în redactarea și emiterea de decizii ITO, această secțiune finală a ghidului prezintă o listă de verificare generală ce precizează principalii pași care trebuie realizați la emiterea de decizii ITO.

1. Verificați cererea pentru a vă asigura că toate casetele obligatorii au fost completate
2. Încărcați cererea în baza de date ITOE-3, de preferință cu o imagine atașată
3. Consultați baza de date ITOE-3 în legătură cu existența unor cereri pentru aceleași mărfuri și același titular
4. Analizați în detaliu cererea pentru a evalua caracterul complet al informațiilor furnizate
5. Dacă solicitantul este stabilit într-un alt stat membru, asigurați-vă că statul membru în cauză transmite toate informațiile necesare pentru prelucrarea cererii
6. Dacă sunt necesare mostre sau informații suplimentare, adresați-vă solicitantului
7. După primirea tuturor informațiilor necesare, notificați solicitantului faptul că termenul de 120 de zile pentru emiterea deciziei a început să curgă
8. Consultați baza de date ITOE-3 pentru a verifica dacă titularul deține alte decizii ITO pentru mărfuri identice și pentru a evita emiterea de decizii ITO divergente
9. Consultați toate informațiile relevante privind clasificarea (de exemplu, regulamente de clasificare, hotărâri etc.), inclusiv procesele-verbale ale Comitetului Codului vamal

- 10.** Dacă identificați o posibilă divergență, contactați celălalt stat membru sau celelalte state membre
- 11.** În cazul în care contactele bi/multilaterale eșuează, înaintați o expunere motivată Comisiei
- 12.** Dacă aveți îndoieli cu privire la o clasificare ITO existentă, contactați celălalt stat membru
- 13.** Structurați descrierea mărfurilor
- 14.** Structurați motivarea conform recomandărilor din prezentul document
- 15.** Utilizați cel puțin 5 cuvinte-cheie din tezaur pentru fiecare decizie ITO, în conformitate cu structura descrierii
- 16.** Adăugați imagini la decizia ITO, acordând atenție confidențialității
- 17.** Informați solicitantul atunci când decizia este emisă

ANEXA 1 PRINCIPALELE MODIFICĂRI ALE PROCESULUI ITO CARE REZULTĂ DIN CODUL VAMAL AL UNIUNII

1. Etapa de depunere a cererilor

- Persoana indicată în formularul de cerere de ITO ca solicitant devine automat titularul deciziei ITO emise.
- Persoana desemnată ca reprezentant acționează în contul solicitantului numai în ceea ce privește cererea în cauză.
- Comercianții și reprezentanții vamali, dacă sunt desemnați, trebuie să își introducă numărul EORI în cererile lor de ITO.
- Comercianții stabiliți în afara UE pot solicita și li se poate emite o decizie ITO, cu condiția ca aceștia să aibă un număr EORI.
- Comercianții stabiliți în afara UE trebuie să își înainteze cererile autorităților competente din statul membru
 - în care au obținut numărul EORI sau
 - în care intenționează să utilizeze decizia respectivă.
- Autoritățile vamale trebuie să publice cererea în termen de 7 zile de la primirea acesteia.
- Autoritatea vamală are la dispoziție maximum 30 de zile de la data primirii cererii pentru a notifica solicitantului acceptarea oficială a acesteia.
- Neîndeplinirea obligației de notificare a solicitantului în termen de 30 de zile de la primirea cererii va însemna că cererea este acceptată în mod automat.
- Informațiile suplimentare cerute de la solicitant trebuie să fie furnizate în termen de 30 de zile de la data transmiterii cererii de informații. Neîndeplinirea acestei obligații va însemna neacceptarea cererii.

2. Etapa de emitere

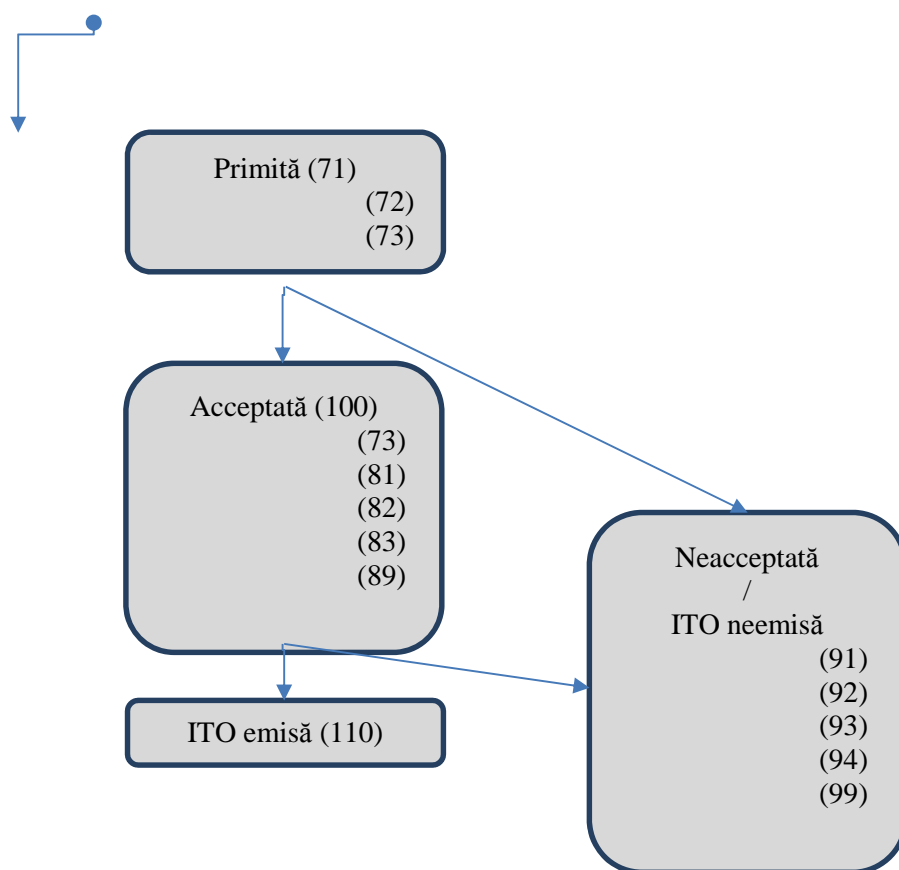
- Deciziile ITO nu sunt emise pentru coduri SA.
- Autoritatea vamală trebuie să emită decizia ITO în termen de 120 de zile de la acceptarea oficială a cererii.
- Solicitantul trebuie să fie informat când începe să curgă termenul de 120 de zile.
- În decursul celor 120 de zile pot fi cerute de la solicitant informații suplimentare.
- Solicitantului i se poate acorda o perioadă de maximum 30 de zile pentru a furniza informațiile respective.
- Termenul de 120 de zile este suspendat pe durata perioadei de care are nevoie solicitantul pentru a furniza informațiile suplimentare, fiind reluat la primirea acestora.
- Autoritățile vamale sunt obligate să efectueze căutări în baza de date ITOE-3 și să înregistreze rezultatele căutărilor respective.
- Dacă autoritatea vamală nu este în măsură să emită decizia ITO în termen de 120 de zile, ea are la dispoziție un termen suplimentar de 30 de zile pentru a emite decizia.
- Perioada de valabilitate a deciziilor ITO este de 3 ani.
- Solicitantul nu are dreptul de a fi audiat înainte de luarea deciziei ITO.
- Solicitantul are dreptul de a fi audiat în cazul în care autoritățile vamale decid să nu emită o decizie ITO, să anuleze sau să revoce decizia ITO sau să nu acorde o perioadă de utilizare prelungită.

3. Cazurile în care sunt anulate deciziile ITO

- Există o singură condiție pentru anularea unei decizii ITO – ea este anulată în cazul în care se bazează pe informații inexacte sau incomplete furnizate de solicitant.

4. Perioada de utilizare prelungită (perioada de grație)

- O perioadă de utilizare prelungită poate fi acordată numai pentru o anumită cantitate de mărfuri.
- Dacă titularul este stabilit în afara UE, autoritatea vamală care a emis numărul său EORI trebuie să trateze, de asemenea, orice cerere de acordare a unei perioade de utilizare prelungită.

Cod de stare	Explicația codului
71	Cererea de decizie ITO a fost primită și transmisă Comisiei.
72	Au fost solicitate mostre sau alte informații suplimentare referitoare la produs – etapa de acceptare a cererii.
73	Este consultat statul membru în care este stabilit solicitantul.
81	Au fost solicitate mostre sau alte informații suplimentare referitoare la produs – etapa de emitere a ITO.
82	Emiterea unei decizii ITO este amânată, în așteptarea rezultatului discuțiilor din cadrul Comitetului Codului vamal.
83	Un alt stat membru (Alte state membre) este (sunt) consultat(e) în cazul unei posibile divergențe.
89	Emiterea unei decizii ITO este amânată din alte motive decât cele enumerate la codurile de stare 81 și 82. Aceste motive pot fi detaliate în câmpul „Observații” din cerere.
91	Decizia ITO nu este emisă deoarece o altă cerere pentru mărfuri identice a fost depusă la autoritățile vamale în contul aceluiași solicitant.
92	Decizia ITO nu este emisă deoarece solicitantul care cere decizia ITO deține deja o decizie ITO pentru mărfuri identice.
93	Decizia ITO nu este emisă deoarece solicitantul a retras cererea.
94	Decizia ITO nu este emisă din cauza faptului că solicitantul nu a furnizat mostre sau informații suplimentare în condițiile convenite atunci când i s-a solicitat acest lucru.
99	Decizia ITO nu este emisă din alte motive decât cele enumerate la codurile de stare 91-94. Aceste motive pot fi detaliate în câmpul „Observații” din cerere.
100	Cererea a fost acceptată oficial și perioada de emitere de 120 de zile a început să curgă.
110	Decizia ITO a fost emisă.

Cererea standard și procesul de emitere

Primirea cererii

În termen de maximum 7 zile de la data primirii:

- **Publicarea cererii** dacă toate casetele obligatorii sunt completate [**articolul 21 alineatul (1) din APA**].

Etapa de acceptare a cererii

În termen de maximum 30 de zile de la data primirii:

- Solicitarea de informații suplimentare dacă este necesar (de exemplu, rapoarte de laborator) [**articolul 22 alineatul (2) din CVU și articolul 12 alineatul (2) din APA**].
- Notificarea solicitantului cu privire la acceptarea cererii [**articolul 22 alineatul (2) din CVU**].

Absența unei cereri de informații suplimentare sau a unei notificări în termen de 30 de zile înseamnă că cererea este considerată acceptată. [**Articolul 12 alineatul (3) din APA**]

Etapa de emitere a ITO [articolul 22 alineatul (3) din CVU]

În termen de maximum 120 de zile de la data acceptării (+ prelungire, dacă este cazul):

În cazul în care solicitantul este stabilit în alt stat membru:

- Notificarea automată a statului membru în care este stabilit solicitantul

În termen de 30 de zile de la notificare: Răspunsul statului membru notificat.

Dacă nu se primește niciun răspuns, prelucrarea cererii continuă. [**Articolul 16 alineatul (1) din APA**]

În cazul în care este necesară consultarea între state membre:

- Orice consultare între state membre trebuie să aibă loc în termenul stabilit pentru etapa de emitere [**articolul 16 alineatul (1) din APA și articolul 23 alineatul (1) litera (b)**].

În cazul în care sunt necesare informații suplimentare (prelungire cu 30 de zile):

- Etapa de emitere este suspendată timp de maximum 30 de zile (termenul prevăzut pentru furnizarea informațiilor de către comerciant).

- Etapa de emitere va fi reluată la primirea tuturor informațiilor necesare.

[**Articolul 13 alineatul (1) din AD**]

În cazul în care comerciantul nu furnizează informațiile solicitate în termen de 30 de zile, autoritatea vamală va notifica comerciantului refuzul său de a emite o decizie ITO.

În cazul în care autoritățile vamale nu sunt în măsură să respecte termenul pentru luarea unei decizii (din alte motive decât o analiză de laborator) (prelungire de 30 de zile):

- Perioada suplimentară respectivă nu trebuie să depășească 30 de zile [**articolul 22 alineatul (3) al doilea paragraf din CVU**].

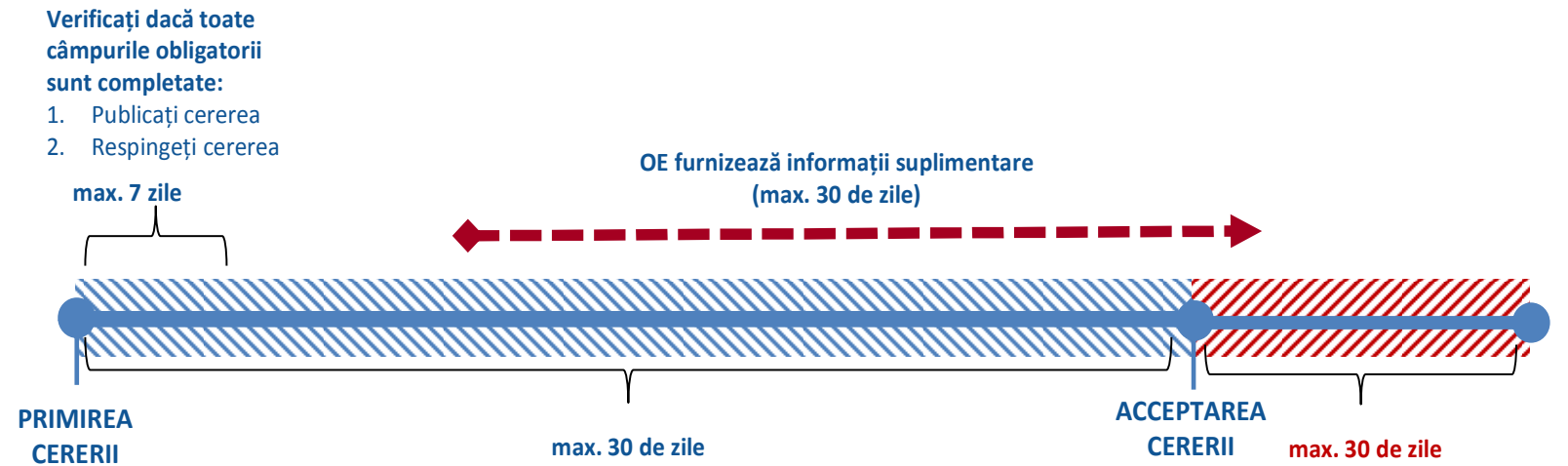
În cazul în care nu este posibil să se finalizeze o analiză de laborator considerată necesară de autoritatea vamală (prelungire de peste 30 de zile):

- Termenul pentru luarea unei decizii poate depăși 30 de zile [**articolul 20 alineatul (2) din AD**].

În cazul în care Comisia suspendă emiterea deciziilor ITO (prelungire cu 10 + 5 luni):

- Comisia notifică statelor membre suspendarea [**articolul 34 alineatul (10) litera (a) din CVU și articolul 20 alineatul (1) din AD**]. Statele membre notifică fără întârziere solicitantului (solicitanților) în cauză suspendarea procesului de emitere.
↓
- Perioada prelungită nu trebuie să depășească 10 luni.
↓
- În circumstanțe excepționale se poate aplica o prelungire suplimentară de cel mult 5 luni
↓
- Comisia notifică statelor membre retragerea suspendării [**articolul 34 alineatul (10) litera (b) din CVU și articolul 23 alineatul (3) din APA**]. Statele membre reiau fără întârziere procesul de emitere

Etapa de acceptare a cererii de ITO

ETAPA DE ACCEPTARE

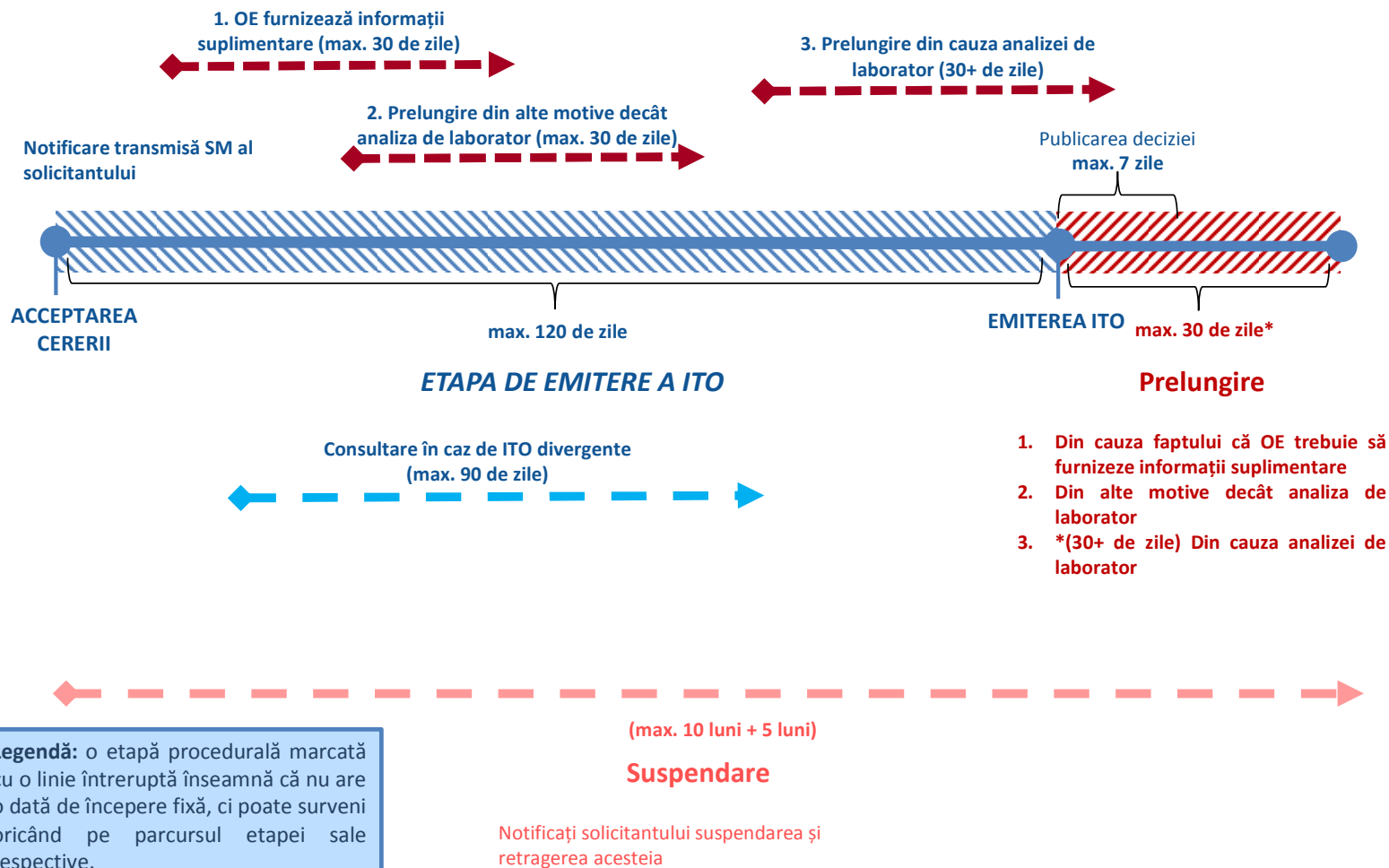
Verificați dacă sunt îndeplinite toate condițiile pentru acceptare:

1. Acceptați cererea
2. Solicitați informații suplimentare:
 - Acceptați cererea
 - Respingeți cererea

Prelungire

Din cauza faptului că OE trebuie să furnizeze informații suplimentare

Etapa de emiteră a deciziei ITO

ANEXA 4 CAZURI ÎN CARE SE APLICĂ ȘI CAZURI ÎN CARE NU SE APLICĂ DREPTUL DE A FI AUDIAT ÎN LEGĂTURĂ CU INFORMAȚIILE TARIFARE OBLIGATORII¹³

Nr. crt.	Scenariu	Dreptul de a fi audiat D/N?	Trimitere legislativă specifică
1.	Dacă autoritățile vamale decid să nu emită o decizie ITO	D	Articolul 22 alineatul (6) din CVU – primul paragraf
2.	Dacă autoritățile vamale decid să anuleze o decizie ITO	D	Articolul 22 alineatul (6) din CVU – primul paragraf
3.	Dacă autoritățile vamale revocă o decizie ITO din cauza unei erori de clasificare	D	Articolul 22 alineatul (6) din CVU – primul paragraf
4.	Dacă autoritățile vamale revocă o decizie ITO prin aplicarea unei hotărâri a CJUE sau dacă o decizie ITO încetează să fie valabilă din cauza unui regulament de punere în aplicare al Comisiei prin analogie cu mărfuri similare	D	Articolul 22 alineatul (6) din CVU – primul paragraf
5.	Dacă autoritățile vamale revocă o decizie ITO (i) care nu mai este conformă cu o notă explicativă la NC sau (ii) în urma unor decizii de clasificare, avize de clasificare sau modificări aduse notelor explicative la SA, adoptate de OMV	D	Articolul 22 alineatul (6) din CVU – primul paragraf
6.	Dacă autoritățile vamale nu acordă o perioadă de utilizare prelungită în cazul în care o decizie ITO a fost revocată	D	Articolul 22 alineatul (6) din CVU – primul paragraf
1.	Dacă autoritățile vamale clasifică mărfurile la un cod al mărfurilor diferit de cel avut în vedere de solicitant	N	Articolul 22 alineatul (6) litera (a) din CVU
2.	Dacă autoritățile vamale revocă o decizie ITO din cauza unei erori materiale (de exemplu eroare la introducerea adresei, utilizarea unei imagini greșite, identificare eronată a produsului), în cazul în care clasificarea din decizia ITO este corectă	N	
3.	Dacă autoritățile vamale revocă o decizie ITO pentru un produs care face obiectul unei hotărâri a CJUE sau dacă o decizie ITO încetează să fie valabilă din cauza unui regulament de punere în aplicare al Comisiei	N	Articolul 34 alineatul (1) litera (b) din CVU
4.	Dacă o decizie ITO nu mai este conformă cu SA/NC/TARIC și încetează să fie valabilă	N	Articolul 34 alineatul (1) litera (a) din CVU
5.	Dacă autoritățile vamale decid să nu emită o decizie ITO atunci când un solicitant nu furnizează informațiile cerute de autoritățile vamale	N	Articolul 22 alineatul (1) din CVU

¹³ Deși acordarea dreptului de a fi audiat nu este o obligație legală în toate cazurile, aceasta nu înseamnă că autoritatea vamală nu îl poate acorda.

6.	Dacă autoritățile vamale revocă o ITO ca urmare a unei decizii a Comisiei (prin care se solicită statelor membre să revoce o decizie ITO pentru a asigura o clasificare tarifară uniformă și corectă)	N	Articolul 34 alineatul (11) din CVU
----	--	---	-------------------------------------

ANEXA 5 LISTA CODURILOR DE INVALIDARE ȘI SEMNIFICAȚIA ACESTORA

CODUL DE INVALIDARE	SEMNIFICAȚIA CODULUI	EXPLICAȚIA CODULUI
55	Anulată	Acest cod trebuie utilizat în cazul în care o decizie ITO a fost anulată [în temeiul articolului 34 alineatul (4) din CVU].

61	Invalidată ca urmare a modificării codurilor de nomenclatură	<p>Fiecare cod de nomenclatură are o dată inițială și o dată finală. Aceste informații sunt furnizate de sistemul TARIC. Sistemul ITOE-3 controlează în mod regulat toate deciziile ITO active pentru a verifica dacă într-o anumită zi codul de nomenclatură al unei decizii ITO este încă valabil. Dacă, în cazul codurilor NC, al codurilor TARIC și al codurilor de restituire la export, se constată că respectivul cod nu mai este valabil, sistemul va seta automat ITO să fie „invalidată”, indicând codul 61, și va trimite un avertisment statului membru (statelor membre) în cauză.</p> <p>Deoarece sistemul nu controlează alte coduri suplimentare în afara restituirilor la export, codul 61 poate fi utilizat de un stat membru pentru a indica motivul de invalidare dacă o decizie ITO a fost invalidată din cauza unei schimbări a valabilității unui cod suplimentar.</p>
62	Invalidată ca urmare a: <ul style="list-style-type: none"> • unor hotărâri ale CJUE • unor măsuri • unor îndrumări 	Acest cod trebuie utilizat dacă o decizie ITO trebuie să fie invalidată ca urmare a: <ul style="list-style-type: none"> • unor hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene • unor măsuri ale UE: <ul style="list-style-type: none"> ○ regulamente de clasificare ○ decizii ale Comisiei ○ note complementare la Nomenclatura combinată • unor îndrumări: <ul style="list-style-type: none"> ○ la nivelul UE: modificări ale notelor explicative la NC, decizii și concluzii ale Comitetului Codului vamal și îndrumări adoptate privind clasificarea ○ la nivelul OMV: modificări ale notelor explicative la SA, avize privind clasificarea în SA și decizii de clasificare în SA
63	Invalidată ca urmare a unor măsuri juridice naționale	Acest cod trebuie utilizat dacă o decizie ITO trebuie să fie invalidată ca urmare a hotărârii unei instanțe naționale dintr-un stat membru.
64	Invalidată ca urmare a unei clasificări incorecte	Acest cod este utilizat atunci când se constată o eroare de clasificare, de exemplu în urma unei analize interne, a unor consultări cu alte state membre etc.
65	Invalidată din alte motive decât clasificarea	Acest cod este utilizat în cazul unei erori/modificări din dosar care nu este legată de clasificare (de exemplu, o nouă adresă a titularului sau atașarea unei imagini greșite).
66	Invalidată ca urmare a valabilității limitate a codului de nomenclatură la momentul emiterii	Acest cod este utilizat atunci când codul de nomenclatură urmează să expire, iar data expirării este deja cunoscută la momentul emiterii deciziei ITO.
67	Invalidată ca urmare a unei erori TARIC	Acest cod este utilizat atunci când, de exemplu, o decizie ITO a fost emisă cu un cod TARIC care nu mai exista, dar nu fusese încă invalidată după data sa finală (în curs de dezvoltare)

▼ C1

ANEXA 4

UNIUNEA EUROPEANĂ		CERERE DE DECIZIE REFERITOARE LA INFORMAȚIILE TARIFARE OBLIGATORII (ITO)	
1. Solicitant (obligatoriu) Numele: (confidențial) Strada și numărul: Țara: <input type="text"/> Cod poștal: <input type="text"/> Oraș: Identificarea solicitantului: Nr. EOR: <input type="text"/>		Pentru uz oficial Numărul de înregistrare: <input type="text"/> Număr de referință național (dacă este cazul): Locul recepției: Data recepției: Anul <input type="text"/> Luna <input type="text"/> Zila <input type="text"/> Stadiul cererii: <input type="text"/>	
2. Locul în care sunt păstrate sau pot fi accesate conturile ► ¹⁰ (dacă diferă de țara de mai sus) (confidențial) ◀ (dacă diferă de informațiile de mai sus) Strada și numărul: Țara: <input type="text"/> Cod poștal: <input type="text"/> Oraș:		6. Tipul operațiunii (obligatoriu) Vă rugăm să precizați dacă intenționați să utilizați decizia ITO care rezultă din prezenta cerere pentru una dintre următoarele regimuri vamale: Punerea în liberă circulație Da ☐ Nu ☐ Regimuri speciale Da ☐ Nu ☐ (a se preciza) _____ Export Da ☐ Nu ☐	
3. Reprezentantul vamal (dacă este cazul) Numele: Strada și numărul: Țara: <input type="text"/> Cod poștal: <input type="text"/> Oraș: Identificarea reprezentantului: Nr. EOR: <input type="text"/>		7. Nomenclatura vamală (obligatoriu) Vă rugăm să indicați în ce nomenclatură trebuie clasificate mărfurile: ☐ Nomenclatura combinată (NC) ☐ TARIC ☐ Nomenclatura restituirilor ☐ Altele (de precizat): _____	
4. Persoana de contact responsabilă pentru cerere ► ¹⁰ (obligatoriu) (confidențial) ◀ Numele: Numărul de telefon: Numărul de fax: Adresa de e-mail:		8. Codul mărfurilor A se indica codul de nomenclatură vamală la care solicitantul se așteaptă ca mărfurile să fie clasificate. <input type="text"/>	
5. Reemiterea unei decizii ITO (obligatoriu) A se indica dacă cererea se referă la reemiterea unei decizii ITO. Da ☐ Nu ☐ În caz afirmativ, a se furniza detaliile relevante. Număr de referință al deciziei ITO: _____ Valabilă de la: Anul <input type="text"/> Luna <input type="text"/> Zila <input type="text"/> Codul mărfurilor: _____			
9. Descrierea mărfurilor (obligatoriu) ► ¹⁰ Descriere amănunțită a mărfurilor care să permită identificarea lor și determinarea clasificării în nomenclatura vamală. Aceasta ar trebui să cuprindă și compoziția mărfurilor și metodele de examinare folosite pentru stabilirea acestora, în cazul în care clasificarea depinde de acest lucru. Detaliile pe care solicitantul le consideră confidențiale ar trebui introduse în rubrica 10. Denumirea comercială și informații suplimentare. ◀			

► (1) (2) (3) C3

▼ C1

10. Denumire comercială și informații suplimentare (*) (confidențial) A se indica orice informații pe care solicitantul dorește să le păstreze confidențiale, inclusiv marca comercială și numărul modelului mărfurilor.			
11. Mostre etc. A se indica dacă sunt anexate eșantioane, fotografii, broșuri sau orice alte documente disponibile care pot ajuta autoritățile vamale la stabilirea clasificării corecte în nomenclatura vamală. Eșantioane ☐ Fotografii ☐ Broșuri ☐ Altele ☐ Doriți ca mostrele să vă fie restituite? Da ☐ Nu ☐ Cheltuielile speciale suportate de către autoritățile vamale pentru efectuarea analizelor, cheltuielile pentru rapoartele de expertiză sau pentru restituirea mostrelor pot fi puse în seama solicitantului.			
►¹⁰ 12. Alte cereri de ITO și alte ITO deținute (obligatoriu) ◀ A se preciza dacă ați înaintat o cerere de ITO sau dacă v-au fost eliberate ITO pentru mărfuri identice sau similare la alte birouri vamale sau în alte state membre. Da ☐ Nu ☐ În cazul unui răspuns afirmativ, a se da precizări: <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%; vertical-align: top;"> Țara în care a fost prezentată cererea: <input type="text"/> Locul cererii: Data cererii: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor: </td> <td style="width: 50%; vertical-align: top;"> Țara în care a fost prezentată cererea: <input type="text"/> Locul cererii: Data cererii: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor: </td> </tr> </table>		Țara în care a fost prezentată cererea: <input type="text"/> Locul cererii: Data cererii: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor:	Țara în care a fost prezentată cererea: <input type="text"/> Locul cererii: Data cererii: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor:
Țara în care a fost prezentată cererea: <input type="text"/> Locul cererii: Data cererii: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor:	Țara în care a fost prezentată cererea: <input type="text"/> Locul cererii: Data cererii: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor:		
13. Decizii ITO eliberate altor titulari (obligatoriu) A se preciza dacă aveți cunoștință de alte ITO eliberate deja altor titulari pentru mărfuri identice sau similare. Da ☐ Nu ☐ În cazul unui răspuns afirmativ, a se da precizări: <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%; vertical-align: top;"> Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor: </td> <td style="width: 50%; vertical-align: top;"> Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor: </td> </tr> </table>		Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor:	Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor:
Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor:	Număr de referință al deciziei ITO: Data de începere a deciziei: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Codul mărfurilor:		
14. Aveți cunoștință de desfășurarea unor proceduri juridice sau administrative privind clasificarea tarifară în UE sau de existența unei hotărâri judecătorești privind clasificarea tarifară pronunțată deja în UE cu privire la mărfurile descrise la rubricile 9 și 10? (obligatoriu) Da ☐ Nu ☐ În cazul unui răspuns afirmativ, a se da precizări: Țara: <input type="text"/> Numele instanței judecătorești: Adresa instanței: Numărul de referință al cauzei:			
15. Data și autentificarea (obligatoriu) Data: Anul <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> Luna <input type="text"/> <input type="text"/> Ziua <input type="text"/> <input type="text"/> Semnătura: <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content;"> Notă importantă ►¹⁰ Prin autentificarea prezentei cereri, solicitantul își asumă responsabilitatea pentru corectitudinea și caracterul complet al datelor conținute în aceasta, precum și pentru orice informație suplimentară furnizată împreună cu aceasta. Solicitantul este de acord ca aceste informații, precum și eventualele fotografii, imagini, broșuri etc. să fie înregistrate într-o bază de date a Comisiei Europene și ca aceste informații, inclusiv eventualele fotografii, imagini, broșuri etc., prezentate odată cu cererea sau obținute (sau care pot fi obținute) de către administrație și despre care nu s-a specificat că sunt confidențiale la rubricile 1, 2, 4 și 10 din prezenta cerere, să poată fi făcute publice prin internet. ◀ </div>			
16. Informații suplimentare			

* (*) A se folosi o foaie suplimentară în cazul în care aveți nevoie de mai mult spațiu. ◀

► (1) (2) (3) **C3**

▼ C1

UNIUNEA EUROPEANĂ — DECIZIE REFERITOARE LA INFORMAȚIILE
TARIFARE OBLIGATORII

ITO

<p>11. Cuvinte cheie:</p> <div data-bbox="414 448 774 862"></div> <div data-bbox="885 448 1244 862"></div>
<p>12. Imagini</p> <div data-bbox="343 891 1287 1292"></div>

ANEXA 8 TABEL DE CORESPONDENȚĂ ÎNTRE CVC ȘI CVU ȘI ACTELE DE PUNERE ÎN APLICARE ȘI ACTELE DELEGATE

CVC Regulamentul nr. 2913/92	Regulamentul nr. 450/2008	CVU Regulamentul nr. 952/2013	Actul de punere în aplicare Regulamentul 2015/2447	Actul delegat Regulamentul 2015/2446
Articolul 6	Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (1) primul și al doilea paragraf	Articolele 11, 14, 16, 29, 31, 32, 172, 175, 191, 195, 196, 229, 260, 261, 262, 319	Articolele 12, 19, 27, 92, 186, 194, 201
	Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 22 alineatul (3) primul și al doilea paragraf	Articolele 14, 17, 29, 31, 32, 175, 191, 195, 196, 229, 246, 247, 260, 261, 319	Articolele 13, 20, 28, 156, 171,
	Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (2)	Articolele 12, 14, 29, 31, 32, 175, 195, 196, 229, 258, 260, 261, 319	Articolele 5, 11, 26
	Articolul 16 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 22 alineatul (6) primul paragraf prima teză	Articolele 8, 9, 14, 29, 31, 31, 175, 191, 195, 196, 229, 260, 261, 319	Articolul 8
	Articolul 16 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 22 alineatul (6) primul paragraf a doua teză și Articolul 22 alineatul (7)	Articolele 8, 9, 14, 29, 31, 32, 175, 191, 195, 196, 229, 260, 261, 319	Articolul 8
	Articolul 16 alineatul (5) litera (a)	Articolul 22 alineatul (6) al doilea paragraf Articolul 24 litera (g)	Articolele 8, 9, 14, 29, 31, 32, 175, 191, 195, 196, 229, 319	Articolul 8
	Articolul 16 alineatul (5) litera (b)	Articolul 24 litera (f)		

Articolul 16 alineatul (6)	Articolul 23 alineatul (3)		
Articolul 16 alineatul (7)	Articolul 29		

CVC Regulamentul nr. 2913/92	Regulamentul nr. 450/2008	CVU Regulamentul nr. 952/2013	Actul de punere în aplicare Regulamentul 2015/2447	Actul delegat Regulamentul 2015/2446
Articolul 7	Articolul 16	Articolul 22 alineatele (1), (2), (3), (6) și (7) Articolul 23 alineatul (3), articolul 24 literele (f) și (g) și articolul 29	Articolele 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 29, 31, 32, 172, 175, 191, 195, 196, 229, 258, 260, 261, 262, 319	Articolele 8, 11, 12, 19, 20, 26, 28, 92, 156, 171, 194, 201
Articolul 8	Articolul 18 alineatele (1)-(3)	Articolul 27		
	Articolul 18 alineatul (4)	Articolul 32		
Articolul 9	Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (1) litera (a)	Articolele 15, 34	
	Articolul 19 alineatele (2) și (3)	Articolul 28 alineatele (2) și (3)	Articolele 15, 34	
	Articolul 19 alineatul (4)	Articolul 24 alineatul (4) primul paragraf și al doilea paragraf prima teză		
	Articolul 19 alineatul (5)	Articolul 31 litera (a)		
Articolul 10	Articolul 16	Articolul 22 alineatele (1), (2), (3), (6) și (7) Articolul 23 alineatul (3), articolul 24 literele (f) și (g) și articolul 29	Articolele 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 29, 31, 32, 172, 175, 191, 195, 196, 229, 258, 260, 261, 262, 319	Articolele 8, 12, 19, 20, 26, 28, 92, 156, 171, 194, 201
Articolul 11	Articolul 8	Articolul 14		
	Articolul 30	Articolul 52		

CVC Regulamentul nr. 2913/92	Regulamentul 450/2008	CVU Regulamentul 952/2013	Actul de punere în aplicare Regulamentul 2015/2447	Actul delegat Regulamentul 2015/2446
Articolul 12	Articolul 20 alineatele (1)-(4)	Articolul 33		
	Articolul 20 alineatul (5)	Articolul 34 alineatul (4)		
	Articolul 20 alineatul (6) primul paragraf	Articolul 34 alineatul (5) prima teză		
	Articolul 20 alineatul (6) al doilea paragraf	Articolul 34 alineatul (6)		
	Articolul 20 alineatul (7)	Articolele 22, 23, 24, 25 și 32	Articolele 8, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 21, 31, 32, 175, 191, 195, 196, 229, 260, 261, 262, 319	Articolele 8, 11, 12, 19, 20, 26, 28, 92, 156, 171, 194, 201
	Articolul 20 alineatul (8) litera (a)	Articolul 34 alineatele (1)-(3)		
	Articolul 20 alineatul (8) litera (b)	Articolul 34 alineatul (9) și articolul 37 alineatul (1) litera (a)	Articolul 22	
	Articolul 20 alineatul (8) litera (c)	Articolul 34 alineatul (11) și articolul 37 alineatul (2)		
	Articolul 20 alineatul (9)	Articolul 35, articolul 36 litera (b) și articolul 37 alineatul (1) literele (c) și (d)		
Articolul 243	Articolul 23	Articolul 44		